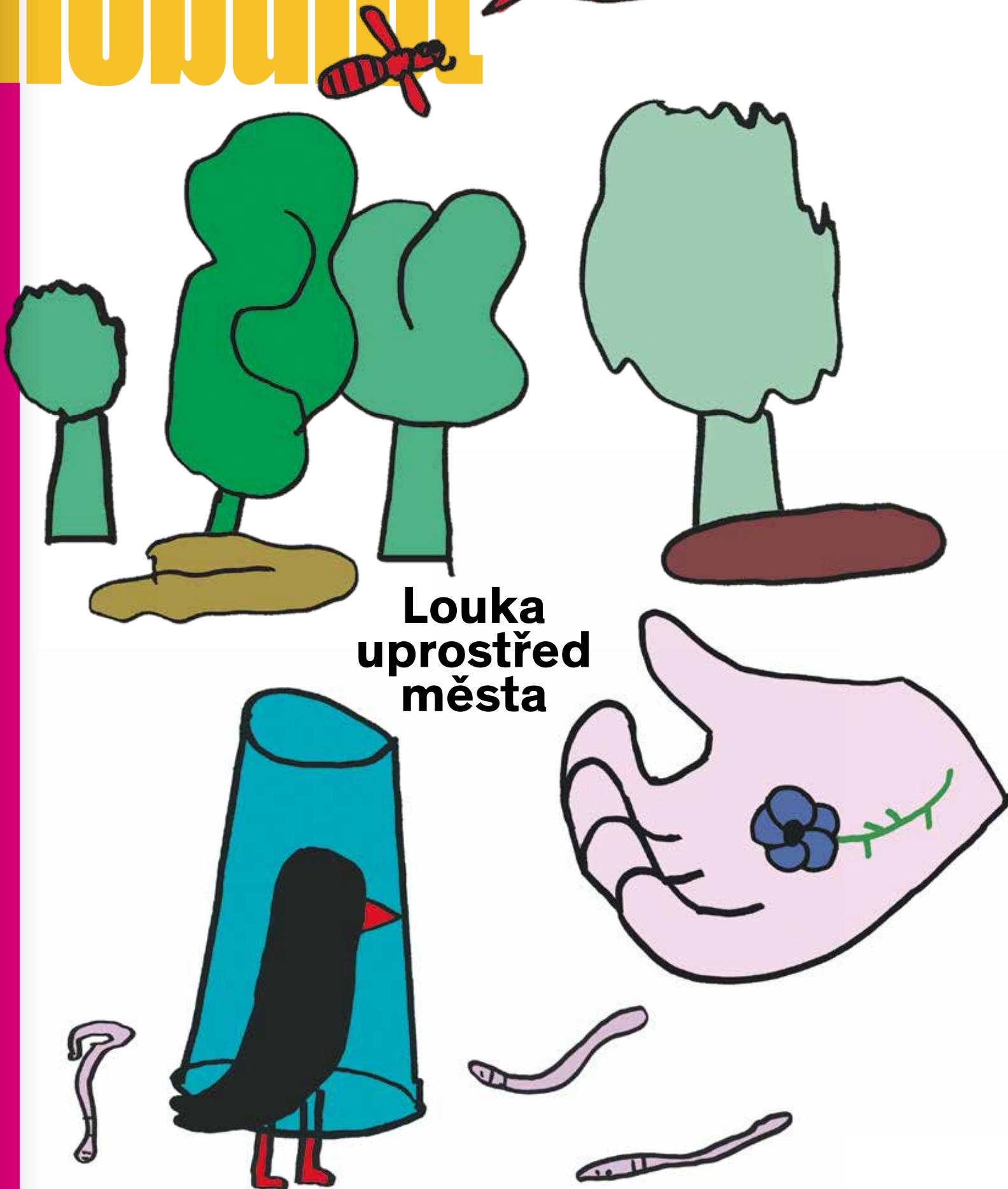
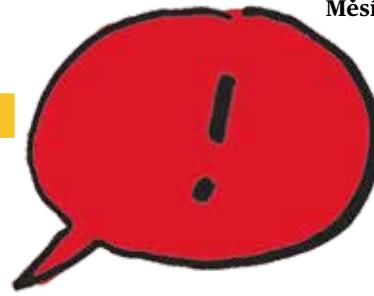

Hobulet

**Louka
uprostřed
města**

Hobulet 5/2018

Měsíčník MČ Praha 7

3 Potkáváme je	Hospodská Jana Lesičková
4 Aktivní 7	Vše, co byste měli vědět
9 What's up	Výběr zpráv v angličtině a vietnamštině
10 Téma	Co obnáší péče o Stromovku?
14 Rozhovor	O nejstarším tenisovém klubu s koučem Vladislavem Šavrdou
18 Kulturní přehled	Přehled kulturního dění na Sedmičce
20 Kultura	Pozvánky na zajímavé kulturní akce
22 Rozvoj	Vše o sdílených bicyklech
25 Info	Výsledky ankety Nejlepší na Sedmičce
26 Hyde Park	Názory zastupitelů
28 Archiv	Architekt Jan Zázvorka
30 Komunita	Knihkopec a Holešovičtí sousedé
31 Stalo se	Co se stalo v dubnu a nemělo by vám ujít
32 Dětem	Školka na procházce
33 Info	Další praktické informace

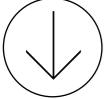
Tak to vidí

Martin Kubát (*1981)

vyrůstal v severních Čechách v rodině vyučeného malíře porcelánu a celoživotního autora hyperbarokních aktů a manuálně zručné a nápadité chemické laborantky, po boku sestry nadané k vidění fantaskních a humorních světů, z níž se stala animátorka. Vystudoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze. Z jeho autorských knih jmenujeme Choroby Monster, Tot McDie, Můráci, Trip, Je večer, vypustte Čertal (Nejkrásnější kniha roku ČR, Fra 2009), Čistka (Fra 2013) a Před půlnocí (Arbor vitae 2014). Spolupracuje s kulturním čtrnáctideníkem A2 a nakladatelstvím a cafe Fra. Pro toto číslo připravil obálku, ilustroval rubriky Téma a Komunita.

Jiří Hroník (*1974)

je fotograf zabývající se krajinářskou, portrétní a uměleckou fotografií. Dlouhá léta žil a tvoril na Islandu, kam odešel jako student s touhou naučit se tamnímu jazyku. V Reykjavíku si založil portrétní studio a začal spolupracovat s umělkyní Gabríelou Fridriksdóttir. Několik let také strávil v severním Atlantiku jako námořník. V současnosti pracuje a žije v Čechách. Pro Hobulet pořídil snímky osobnosti pro rubriky Potkáváme je a Rozhovor.

Inspirujte Hobulet

Máte tip na článek nebo zajímavou osobnost? Napište nám na email: hobulet@praha7.cz. Za inspiraci předem děkujeme.

První máj, komunistů čas

SloupekJindřicha Šídla
Autor je novinář redakce Seznam.cz.

Ano, bude První máj a vy dobře víte, co to znamená. V čase, kdy se naši mladí zhruba vracejí z čarodějnici a my starší využíváme volného dne k celkové regeneraci organismu, se na Výstaviště sejdou jako každý rok komunisté. Možná přijde i Miloš Jakeš, pronese pář lehce zmatených vět, takže člověk skoro zapomene, že k vám nemluví jen takový lehce dezorientovaný stařík s legračním jménem, ale prvotřídní gauner, co cynicky níčil svoje spoluobčany a zemi.

Proběhne to nejspíš jako vždycky, třídně laděné projevy, mistrovství světa v míru, Internacionála, Marta Semelová, pář protikomunistických aktivistů. Než se nám mladí vzbudí, bude snad po všem.

Ale letos to bude přece jen trochu jiné, protože po mnoha letech komunisté nemohou ke Křížkově fontáně, kde probíhá cosi jako oprava. A sami počítají s tím, že si příští rok budou muset najít nějaké úplně jiné místo, protože není vyloučeno (ano, tak opatrný raději budu), že se v tu dobu třeba bude opravovat celé Výstaviště. Což by bylo vůbec nejlepší, hned ze dvou důvodů.

Za prvé kvůli oněm komunistům, protože bychom je přece jen neměli nutit scházet se jen ze zvyku v městské části, kde od roku 2014 nemají jediného zastupitele. Ano, tak uvědoměli jsme a nutno říct, že je to fajn ve čtvrti, kde v roce 1929 převzali komunistickou stranu Gottwaldovi „karlínští kluci“ a která byla léta nucena přihlížet prvomájovým pochodům na Letenské pláni. A kde také mimo hododem někteří komunističtí prominenti žili, jako třeba jejich (doufejme) poslední premiér Ladislav Adamec.

A taky kvůli Výstavišti, jehož příšerný stav už se bohužel na komunisty svést nedá, jakkoliv by to bylo docela pohodlné. Tenhle krásný kus města, který by se mohl stát pražským Pratem, kdyby tedy Praha byla Videň, chátrá od začátku 90. let, od všeobecně československé výstavy, kdy se tu snad naposledy něco natělo. A mimo hododem, u Křížkovy fontány se země po koncertě Pražského výběru s Frankem Zapou symbolicky rozloučila se sovětskou okupační armádou. Tohle fakt není místo, kde by měli pravidelně exhibovat ti, kteří okupanty do Prahy pozvali.

Od té doby už dopadaly na Výstaviště jen těžké rány, povodně, Incheba, všechny ty obtížně vysvětlitelné požáry - od chirurgicky přesného zpopelnění západního křídla Průmyslového paláce uplyne letos na podzim už deset promarněných let.

Po celou tu dobu se těšíme na nové Výstaviště. Některé vzpomínky na to staré bychom si snad už mohli odpustit. Letos naposled, sbohem. ●

Potkáváme je

Manželky mě nemusí

Před dvaceti lety se Jana Lesičková zasnila - chtěla mít svoji hospodu. Letos v srpnu oslaví už deset let života s Pivojem. „Chodila jsem sem na pivo a líbilo se mi to tady, tak jsem to nějak přirozeně přebrala. Byl to takový dárek k mým třicetinám,“ lící s úsměvem své začátky. Pivnice U Pivoje víceméně převzala štafetu po zaniklé legendární hospodě U Sojků na Milady Horákové. Plzeňské se tu totiž už od roku 1993, průměrně se tu denně vypije dvě stě piv - a někdy prý ženy předčí muže.

Hospoda a její štamgasti jsou Janin svět, přestože v dětství ji vadil cigaretový kouř i chuť piva. „Nikdy bych neřekla, že skončím v hospodě, ale moc mě to baví. Jsme tu taková rodina, pravidelně se tu scházejí přibližně tři desítky lidí. Víte, kdo přijde, kam si sedne, co bude povídat, některí tu mají i své půllitrity. Za tu dobu jsme si přirostli k srdci a některí jsou tady víc než doma - manželky mě asi moc rády nemají,“ komentuje empaticky Jana a ukazuje mi Nepraktív džbán i jeho kresbu, „bájného“ Pivoje. „Zakladatel hospody se přátelil s Nepraktou, a ten sem tak občas chodil. I dnes tu můžete potkat spoustu známých osobností z Prahy 7. Rády štamgastů ale bohužel rádou, ať kvůli věku, nebo prostě proto, že už tady neutáhl nájem.“

V posledních měsících se reší hlavně politika. „Je to spíš takové kočkování, naštěstí jsme tu všichni takříkají na jedné vlně. Za těch deset let jsme tu neměli žádnou rvačku a jsem tomu ráda. Řešila jsem jen hosty, kteří odešli bez placení, ale i to byly jen dva případy.“ Poslední dobou jí vadí neslušnost zákazníků. „Občas se mi stane, že host vejde, nepozdraví a ani neodpoví na můj pozdrav, muži si nesundají čepice, je to zvláštní,“ posteskne si vyučená kuchařka, která varila třeba v restauraci U Tří pštrosů a brzy se od výčepu na chvilku vrátí na místo činu. „Myslím, že je důležité, aby lidé, kteří podnik vlastní, v něm i pracovali, je to hrozně citit. Nejsou ten šéf, který si jen dojde pro tržbu, to by mě opravdu nenaplnilo.“

Sedmičku zná Jana dokonale, však se narozenila na Švanici. Ráda vzpomíná na jahodový koktejl v mléčném baru v obchodním domě Brouk a Babka a vadí jí, že se tu vytrácejí normální obchody. „Když bych šla z Letné dolů a dala si kafe všude, kde ho májí, tak bych dole dostala infarkt,“ glosuje Jana, která se těší na novou samoobsluhu v OC Letná. Sama chodí na pivo Matuška do nedaleké Kovadliny. Volný čas pak tráví se svým pětiletým symem. „Máme to moc rádi ve Stromovce, nové rybníky jsou super. Jen mě mrzí zaniklý stánek u Šlechtovky, dělali to moc fajn lidi. Má mě taky trošku strach, aby opravená Šlechtovka nebyla jen snobská záležitost a nepodpořila v parku provoz aut s papaláši.“ ●

Text-Klára Janicki, Foto-Jiří Hroník

- Zprávy z radnice
- Pro seniory
- Akce a festivaly
- Komunita a neziskovky

Špatné i dobré zprávy

Sloupeček Jana Čižinského
Autor je starosta Prahy 7

Milí sousedé, Prahu 7 čeká velmi náročné léto. Společnost Pražská teplárenská bude v Holešovicích a v Bubenech měnit potrubí z parovodu na horkovod. Bude se tak opakovat pro nás všechny velmi nepříjemná stavební akce, obdobná té, která v minulém roce zkomplikovala život všem obyvatelům Letn. Usilujeme o to, aby dopady na nás všechny byly co nejmenší. Jedná se ale o velkou stavbu v ulicích, která naší městskou část a život v ní bohužel hodně negativně ovlivní. Výkopové práce začnou v květnu a budou trvat do září. Plánek s přehledem plánovaných prací najdete včas na webových stránkách Prahy 7.

Abych ale nebyl poslem jen nepříjemných zpráv. Máme radost z naší polikliniky, která v nových prostorách na rohu ulic Milady Horákové a Františka Křížka dobře funguje a naši pacienti si nové prostředí pochlápují. Také jsme v posledním měsíci rozšířili dostupnost toalet v naší městské části. Desítky kaváren a restaurací po celé Praze 7 ochotně na požádání pustí všechny zdarma na záchod. Nově je pak možné si zdarma odskočit i na toaletách u Letenského zámečku a na hřišti Sedmíkrska. Jsme totiž přesvědčeni, že ke kulturní městské časti patří i dostupné toalety a že to ocení nejen rodiče s malými dětmi. ●

Jan Čiž -

Zasedání zastupitelstva

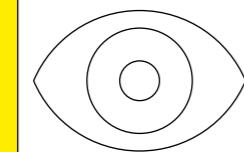
Květnové zasedání Zastupitelstva MČ Praha 7 se uskuteční v pondělí 14. května od 17 hodin v místnosti č. 227 radnice. Od 17 a pak v 18 hodin jsou na programu dotazy a připomínky občanů. Jste srdečně zváni.

Jak na GDPR?

Radnice pořádá další cyklus seminářů pro zástupce společenství vlastníků jednotek (SVJ) i bytových družstev z Prahy 7, tentokrát zaměřený na technickou správu domu. Semináře se konají v budově radnice v místnosti č. 225 vždy od 17.30 do 19.30 hodin, a to v těchto termínech: 16. a 30. května, 27. června. V úterý 22. května od 17 do 20 hodin pak ve spolupráci s organizací Iuridicum Remedium proběhne školení týkající se nové právní úpravy ochrany osobních údajů (tzv. GDPR). Účast je zdarma. Kapacita je omezena, rezervace na emailu: gregorovaj@praha7.cz. Konzultace ke GDPR pro zástupce SVJ a bytových družstev lze mimo tento termín objednat také na emailu: iure@iure.org, tel.: 776 703 170. ●

Transparentní hospodaření

Radnice Prahy 7 se zapojila do aplikace CityVizor - nejpřehlednějšího nástroje s informacemi o příjmech a výdajích obce, aktuálním čerpání rozpočtu, proplacených fakturách, uzavřených smlouvách a zprávách z úřední desky. Sedmička se tak stala první pražskou městskou částí, jednou z prvních obcí v republice a zatím největší obcí vůbec, která CityVizor využívá. Data jsou prezentována v podobě srozumitelné i pro naprostého laika. Přesvědčte se sami, prohlížejte, rozkládávejte, analyzujte, ptejte se. ●
→ www.cityvizor.cz/praha7

Šachový turnaj Prahy 7

Veřejné šachové stolky na Řezáčově náměstí a v parčíku v Tusařově ožijí 9. května od 16 do 18 hodin dalším ročníkem turnaje Prahy 7. Hráť se bude na obou místech paralelně, registrace účastníků je v 15.30 hodin. Každý z turnajů je určen pro maximálně 16 hráčů a jedno utkání trvá 2x 5 minut. Velké finále se uskuteční v 17.30 na Řezáčově náměstí a v 18 hodin se už můžete těšit na vyhlášení vítěze. ●
→ www.cityvizor.cz/praha7

Se starostou u stolu

V tomto školním roce poslední setkání se starostou Janem Čižinským proběhne ve čtvrtk 17. května v 18 hodin ve Vzdělávacím a kulturním centru pro seniory Přístav 7 (Jankovcova 8b). Spolu s Janem Čižinským bude na vaše dotazy odpovídat také Jakob Hurle, radní ergoterapeuta je možné objednávat na tel. 739 553 133 nebo emailu socialnipomoc@praha7.cz. ●

Vzpomínkový akt

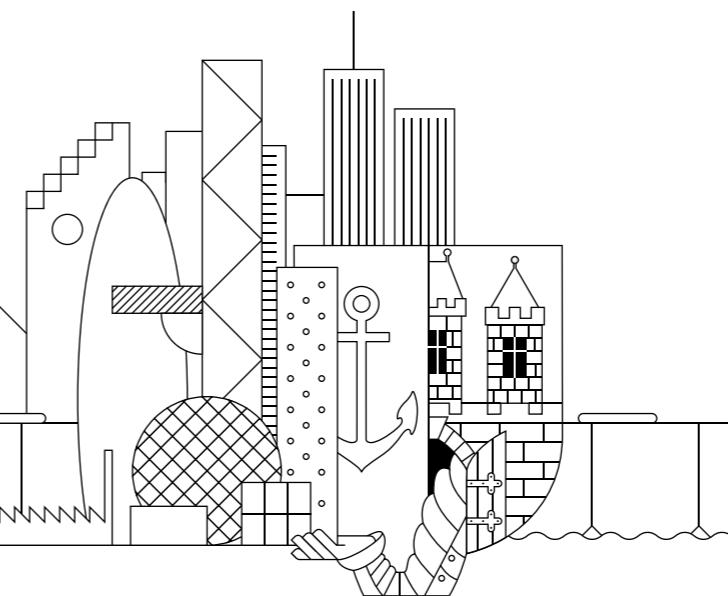
U příležitosti významného dne Květnové povstání českého lidu a státního svátku Den vítězství se uskuteční vzpomínkový akt u pomníku padlým v povstání v květnu 1945. Pomník se nachází v úpatí mostu Barikádníků (ul. Povltavská). Památku těch, kteří položili životy za osvobození naši vlasti, uctíme v pátek 4. května v 9 hodin. Nejlepším spojením je autobus linky 112 ze zastávky Nádraží Holešovice do zastávky Pelc Tyrolka. ●

Sport v armádě

V Galerii na úřadě bude 16. května v 17.30 hodin zahájena nová výstava, tentokrát fotografií s podpisy a textů zachycujících osobnosti z oblasti armádního sportu. Výstava s názvem 70 let armádního vrcholového sportu vychází ze sbírky Jiřího Hanibala, který se sběratelství všeho druhu věnoval po celý život a svou pozornost postupně zaměřoval stále více na autogramy. Část sbírky týkající se právě sportu v armádě bude v Galerii na úřadě ve 2. patře k vidění do 15. června. ●

Novinky pro seniory i pečující

Radnice zavádí nové služby pro seniory a občany z Prahy 7, kteří pečují o své blízké, ať jsou to děti, dospělí či senioři s nějakým onemocněním či zdravotním omezením. V Informačním centru Prahy 7 v ulici Milady Horákové bude od května k dispozici hned několik poraden. Každý úterý a čtvrtk od 9 do 12 hodin zde bude probíhat Senior poradna, kde se senioři dozvídají nejen informace o službách, které by mohli potřebovat, ale i o veškerých aktivitách na Sedmičce. Pečující, kteří by svou situaci rádi konzultovali nebo hledají individuální řešení, zde mohou navštívit Poradnu pro pečující (úterky od 14 do 16 hodin). Ve spolupráci s Diakonií ČCE pak radnice také chystá sérii kurzů a přednášek zaměřených na oblasti, které laičtí pečující nejčastěji řeší (více informací najdete na straně 34). Pilotně se pak zavádí Poradna ergoterapie (čtvrtky od 14 do 16 hodin), kde lidem se zdravotním omezením a jejich blízkým poradí v oblasti kompenzačních a zdravotních pomůcek, úprav domácího prostředí tak, aby se v něm dobře a bezpečně žilo, či aktivit a cvičení. Domácí návštěvy ergoterapeuta je možné objednávat na tel. 739 553 133 nebo emailu socialnipomoc@praha7.cz. ●

Budoucnost Bubnů i Sedmičky

Zajímá vás, jak se v budoucnu změní území městské části Praha 7? Jak probíhá plánování nové čtvrti v Bubenech a co má na tomto území, které tak dlouhou dobu zůstává nevyužito, vzniknout? Jak bude vypadat modernizovaná trať na letiště úseku Bubny-Výstaviště a kde přesně bude umístěna její nová zastávka? V kterých místech Sedmičky se můžeme těšit na nové parky či mosty a lávky, které nám zkrátí cestu? Bude v budoucnu možné jít na procházku podél Vltavy od Pražské tržnice po celém pravém břehu Vltavy až do Stromovky? Jak nás všechny ovlivní nový metropolitní plán a kdy a jakým způsobem se k jeho návrhu budeme moci vyjádřit? Jak se bude lišit od toho stávajícího? Kde se bude moci stavět a kde naopak ne? Na tyto a další otázky odpoví zástupci městské části Praha 7 starosta Jan Čižinský, místostarosta Ondřej Mirovský a radní pro rozvoj Lenka Burgerová. Přízváni budou i odborníci z Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy a Správy železniční a dopravní cesty. Přijďte se seznámit v předstihu se změnami, které se chystají, a připravte se na ně včas. Budeme se na vás těšit ve středu 16. května od 18 hodin v kulturním zařízení Domovina, Na Maninách 32a. ●
→ www.praha.camp.cz

Bleší trh na Orteňáku

Sousedský bleší trh na Heřmaňáku, který se koná pravidelně každou poslední sobotu v měsíci, bude mít od května bratříčka na Ortenově náměstí. První blešák se tu bude konat v sobotu 5. května, stejně jako na Řezáčově náměstí od 9 do 14 hodin. Stačí dorazit s vlastním stolkem, dekou nebo štendrem, dobrou náladou a na místě, kde stává přes zimu vánocní strom, můžete začít prodávat. Na další trh se můžete těšit 2. června a pak už bude do konce roku pravidelným bleším dnem vždy druhou sobotu v měsíci. ●

Ve starí bezpečně

Ve středu 13. června od 9 hodin se v budově radnice v místnosti 225 (2. patro) uskuteční seminář pro seniory. Jeho cílem bude naučit seniory bezpečnému chování v různých prostředích, jako je domov, veřejný prostor i internet. Dozvěte se, jak upravit domácí prostředí tak, aby splňovalo podmínky bezpečného a komfortního bydlení, a to zejména pokud máte sníženou pohyblivost, jak zabezpečit majetek a jak se vyhnout podvodům. Z důvodu omezené kapacity je nutná rezervační nejpozději do 6. června na email: louthanova@praha7.cz nebo na tel.: 220 144 222. Seminář je zdarma. ●

Voda a půda

Jak se vracejí do krajiny mokřady, remízy, polní cesty nebo rybníky? Co pomáhá v boji se suchem nebo záplavami? Jak systém hospodaření ovlivňuje půdní úrodnost? Národní zemědělské muzeum vás zve na květnový přednáškový cyklus Voda a půda jako společenské dilema. Konkrétní téma a termíny přednášek naleznete v kalendáři akcí na webových stránkách muzea. Od 15. dubna do 16. května můžete zároveň na střeše muzea zhlédnout výstavu fotografií připravovanou ve spolupráci se Státním pozemkovým úřadem, která vám dá nahlédnout do české krajiny. Fotografie zachycují krajiny s prvky, které ji nejen dodávají pestrost, ale současně zlepšují prostupnost krajiny pro lidi i zvířata. ●
→ www.zstgm7.cz

Páni kluci

Víkend 26. a 27. května bude splněným přání pro všechny dychtivé čtenáře časopisu Abc. Časopis totiž v těchto dnech pořádá v Národním zemědělském muzeu rodinný zážitkový festival, v rámci kterého bude pro děti i dospělé připravena spousta zábavy, ale třeba i pásmo zajímavých přednášek. Abíčko je časopis pro zvídavé děti, a proto si toho budete moci vyzkoušet opravdu hodně. Zalétejte si s dronem, vyzkoušte virtuální realitu i vědecké experimenty, naučíte se tunit počtač a můžete se stát i archeologem. Akce bude probíhat v obou dnech od 10 do 17 hodin. ●
→ www.nzm.cz

Dětský prodejní festival mini

Již popáté se bude v Praze konat Dětský prodejní festival mini, který je živým místem setkání dětí a rodičů, zvláště maminek, ať už v roli vystavovatelů či návštěvníků. Tentokrát ho najdete v industriálních prostorách areálu Továrna (Dělnická 63). Padesát pečlivě vybraných značek, designérů, módních návrhářů, nakladatelství a obchodů z České a Slovenské republiky představí výrobky a sortiment, které originalitu a kvalitou překračují běžnou nabídku pro děti a rodiče na našem trhu. Navíc se zde budete moci osobně setkat i s tvůrci. Festival bude probíhat v pátek a sobotu 11. a 12. května od 10 do 19 hodin. ●
→ www.festivalmini.cz

Františkovy lásky

Jídlo a láska - dva neoddělitelní souputníci a zásadní esence života na Letné. Františkovy lásky, tradičně netradiční prvomájová pouliční oslava, letos opět přivízí lásku sousedskou. 1. května se sejdeme všechni u jednoho stolu a dáme za pravdu přísliví o tom, že láska prochází žaludkem. Sousedskou hostinu odstartuje společný oběd u velké tabule před Bio Oko, hodovat se však bude i po zbytek odpoledne až do 20. hodiny. Je víc než víc, aby návštěvníci Františkových lásek nosili kulínářské příspěvky na společný stůl, a na místě tak mohla vzniknout sousedská výměna starých rodinných receptů. Vedle testování domácích laskomin budou na programu filmové projekce i pouliční divadlo. Akci pořádá divadlo Alfred ve dvoře a Bio Oko ve spolupráci s radnicí Prahy 7. ●
→ www.alfredvedvore.cz a www.bioko.netzsmz.cz

Příběhy našich sousedů

Zajímají vás osudy sousedů z Prahy 7? Pak vás srdečně zveme do sálu Národního zemědělského muzea, kde se ve čtvrtek 24. května od 15 hodin uskuteční závěrečná prezentace projektu Příběhy našich sousedů. Žáci osmých a devátých tříd ze základních škol Sedmičky zaznamenali příběhy devíti pamětníků se zajímavými životními osudy - mimo jiné první ženské absolventky oboru kamera na pražské FAMU, fyzikálního chemika a bývalého předsedy Akademie věd či průkopnice českého balonového létání. Žáci se s pamětníky setkávají v malých skupinách, sami je zpovídají a natáčejí. Příběhy pak zpracují do podoby rozhlasové reportáže nebo videoprezentace. Nahrávky se stanou součástí sbírky Paměti národa. ●
→ www.pribehynasichsousedu.cz

Věděli jste, že...

... v pátek 18. května slavíme Mezinárodní den muzeí, v rámci kterého budete moci zdarma navštívit některé muzejní a galerijní instituce. Vypravit se můžete například do Národního technického a Národního zemědělského muzea nebo třeba do stálých sbírek Národní galerie. ●

Advokát radí Jak se bránit obtěžujícím krátkodobým pronájmům?

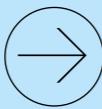
Bydlím v činžovním domě na Letné a v poslední době tady řada bytů byla prodána a je využívána pro poskytování krátkodobých ubytování zejména pro turisty. Vadí mi, že je v domě často hluk, po chodbách chodi stále cizí lidé. Navíc pochybuji, že by vůbec majitel bytu platil za služby, tak jak má. Lze se proti tomu nějak bránit?

Služby krátkodobých pronájmů typu Airbnb patří ke stále oblíbenějším alternativám klasických ubytovacích kapacit zejména ve větších městech. Na jedné straně přináší ubytovaným možnost ušetřit a poznat i něco nového, než je hotelový pokoj, na druhé straně pronajimatelům poskytují nadstandardní přívýdely. Celý systém ale má i své poražené. Mohou to být obce či jejich části, které se mění v turistická ghetta, z nichž mizí stálí obyvatelé, ale i sousedé, kteří mohou být využíváním sousedních bytů tímto způsobem obtěžováni. Vzhledem k tomu, že jde o jednu z mnoha oblastí, kde právo jen stěží dohání realitu, není obrana jednoduchá.

Předně je třeba rozlišit, o jaké bydlení vlastně jde. Je rozdíl v tom, zda je krátkodobě pronajímán byt v družstevním vlastnictví, nebo zda jde o byt ve vlastnictví pronajímatele. V prvním případě je obrana podstatně jednodušší, protože člen družstva, který má v nájmu byt, ho dále může podnajímat pouze se svolením družstva, které je vlastníkem bytu. Je na družstvu, aby si nastavilo parametry, které budou členům družstva vyhovovat. Kritéria udílení souhlasu by měla být dopředu známa a neměla by diskriminovat, ale jinak je jen na družstvu, čím souhlas podmíní. Obvykle má povolení omezenou platnost. Za udělení povolení lze také požadovat zaplacení poplatku a nebude diskriminaci, pokud tento poplatek bude u krátkodobých pronájmů násobně vyšší oproti téměř dohodobým. A samozřejmě pořád je zde možnost souhlasu neudělit. Pokud by ze strany člena družstva byl byt pronajímán proti vůli družstva, může toto v konečném důsledku vést třeba i k jeho vyloučení z družstva.

Obtížnější je situace tam, kde je byt ve vlastnictví pronajímatele a dům spravuje společenství vlastníků jednotek. Vlastník bytu totiž k tomu, co bude s bytem dělat, žádné povolení nepotřebuje. Častým problémem je, že vlastník bytu neplatič za služby v rozsahu, který by odpovídalo rozsahu užívání. Je třeba připomenout, že je to SVJ, které ze zákona rozhoduje o způsobu rozúčtování, a může se tedy i odchýlit od běžného rozúčtovávání dle nahlášeného počtu osob. SVJ, družstvo, ale i kdokoli jiný může také požádat o pomoc správní orgány, například pokud dochází k porušování hygienických předpisů nebo k rušení nočního klidu. Podobně lze využít právní úpravy tzv. sousedských práv v § 1013 a následně občanského zákoníku a obrátit se na soud. Tato cesta je ovšem zdlouhavá a kvůli obtížnému dokazování i nejistá. ●

Rubriku připravuje Mgr. Jan Vobořil, Ph.D., spolupracující advokát Iuridicum Remedium, z. s.

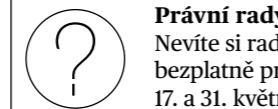

Trápí vás dluhy nebo exekuce? Iuridicum Remedium nabízí zdarma právní poradu pro seniory. Poradu naleznete na adrese U Výstaviště 3. Objednávejte se na tel.: 776 703 170. www.iure.org

Právní poradna pro obyvatele Prahy 7

Právní rady

Nevíte si rady s nějakou právní otázkou? Přijďte ji bezplatně prokonzultovat do právní poradny, a to ve dnech 17. a 31. května od 15 do 18 hodin v místnosti č. 225. Poradna je určena výhradně pro obyvatele Prahy 7.

Hraní v parku

Nedávno jsem dělala společnost své vnučce. Počasí se nehodilo na toulky městem za památkami. Volba byla jasná - být doma nebo v parku na hřišti. A já jsem si najednou uvědomila, jak jiné je její dětství a to moje, když mi bylo před necelými šedesáti lety stejně jako jí dneska.

Kdo zná dnešní Veletržní ulici, těžko uvěří, že na mě volaly kamarádky z ulice, že jdou do Stromovky, a já je v pátem patře slyšela, seběhla jsem dolů a šly jsme samy, bez dozoru, do parku. Na dnešním hřišti U Vozovny byla jen betonová dutá koule (cosi jako družice) s žebříkem a klozatkou, jinak jen náznak písčoviště. Ještě připadalo v úvahu hřiště nedaleko Akademie, kde bylo pár betonových prolézaček, z dnešního hlediska poněkud nebezpečných - přesto si nepamatuj, že by se tam někdo zranil. Dost často jsme jen běhaly po málokdy sekanych loukách, trhaly kytky a lezly na naše oblíbené stromy. Občas se zábava změnila v úprk, když se objevil na dohled „Kacírek“. Nevím, jak se doopravdy jmenoval, ale tohle jiného bylo synonymem pro hlídace, který ještě tenkrát po parku chodil.

Dost často jsem šla do Stromovky i sama, většinou se švihadlem uvázaným kolem pasu - vždycky se tam našel někdo, kdo byl ochotný skákat školku. Občas se soutěžilo, kdo rychleji splní požadované úkoly, jindy šlo jen o jakýsi trénink obtížnějších figur. Někdy se nám do parku nechálo, ale na ulicích bylo dost volných zdí, na kterých se dala hrát pro změnu školka s míčem, na asfaltu jsme skákal panáka - aut jezdilo minimálně. Hodinky nikdo z nás neměl - bylo ale normální zeptat se některého kolemjdoucího, kolik je hodin, abychom se včas dostali domů - pozděj přichody se netolerovaly a následoval nekompromisně trest. V době bez mobilů, tedy bez jakékoli možnosti zjistit obratem, co se děje, když dítě nedorazilo domů v dohodnutý čas, se o dochvilnosti nediskutovalo.

Představa, že by rozumní rodiče pustili dneska dítě v Praze do parku nebo na ulici bez dozoru, je absurdní. Doba se změnila, bohatě vybavená hřiště jsou často i oplocená nejen kvůli všudypřítomným autům. Ale s potěšením zjišťuju, že hry mého dětství se vracejí - podrobně popisy školky a dalších her jako třeba přebírání, které jsme se my učili od starších dětí, se vracejí jako náplň žádaných seminářů... ●

Dana Kutálková

Foto - Hřiště ve Stromovce se Sputníkem Zdeňka Němců, archiv Ewy Kořánové

Máte ve svém archivu snímek či vzpomínku, o které byste se s našimi čtenáři rádi podělili? Napište nám na email: hobulet@praha7.cz nebo zavolejte na tel.: 220 144 142.

Akce Klubu seniorů

U Studánky 15

30. 5. Beseda Jakuba Horvátha s herečkou a výtvarnicí Janou Krausovou (15 hodin)

Tusarová 42

10. 5. Beseda Jakuba Horvátha s hercem Ondřejem Novákem (15 hodin)

28. 5. Virtuální zájezd se studenty VOŠCR po Sasku-Anhaltsku (16 hodin)

Vstup zdarma, změna programu vyhrazena.

Nové služby Klubu seniorů

2., 16. a 30. 5. 9.30-11 Výtvarná dílna s arteterapeutickými prvky, 99 Kč

3., 17. a 31. 5. 10-11.30 Ateliér kresby, 99 Kč

10. 5. 10-11.30 Pečujeme o sebe a o své blízké, přednáška, 30 Kč

10. 5. 13-14.30 Po Evropě levně - cestovatelský klub, přednáška, 30 Kč

14. 5. 11-12 Čištění počítače - počítačový seminář, 99 Kč

15. 5. 10.30-11.30 Malujeme s dětmi - mezigenerační výtvarná dílna, zdarma

16. 5. 15-16.30 Dámský klub - Jak se správně naličit a postavit před kameru, 50 Kč

17. 5. 10.30-16 Svatý Jan pod Skalou - turistický klub, 99 Kč

23. 5. 9-18 Den otevřených dveří - ukázkové hodiny zdarma (jazyky, počítače, cvičení, výtvarné dílny, tančírna)

23. 5. 15-16.30 Beseda se zahraničním zpravodajem Zdeňkem Velíškem, 50 Kč

24. 5. 9-10.30 Kupní smlouva a převod nemovitostí - z cyklu Právní minimum pro seniory, 50 Kč

24. 5. 13-15 Magický Vyšehrad - z cyklu Procházky Prahou, 50 Kč

Jankovcova 8b, Po-Čt 8.30-17, Pá 8.30-16. Rezervace nutné: 222 264 846, pristav7@elpida.cz. Vstupné je 30 korun. ●

Protančit se životem

Rádi tančíte? Nezapomeňte na pravidelnou tančírnu v kulturním zařízení Domovina v ulici Na Maninách 32, a to 3. května od 14 do 17 hodin. K tanci i poslechu vám tentokrát zahraje Color club Josefa Šráma. Vstupné je 30 korun. ●

Jankovcova 8b, Po-Čt 8.30-17, Pá 8.30-16. Rezervace nutné: 222 264 846, pristav7@elpida.cz. Vstupné je 30 korun. ●

Otevřené domy

Festival Open House Praha i letos otevře zdarma běžně nepřístupné budovy. Na Sedmíce budete moci během víkendu 19. a 20. května navštívit hned jedenáct budov, mezi nimi například bruselský pavilon Expo 58, plovoucí dům Port X nebo Zátkovy sodovkárny. Veřejnosti se otevře i ministerstvo zemědělství na protějším břehu řeky, které připravuje bohatý doprovodný program. Protože si budova ministerstva zároveň připomíná také 90 let od položení základního kamene, těší se můžeme na farmářské trhy, soutěž v nejlepším graffiti se zemědělskou tematikou, vystoupení kapel i soutěže pro děti. Program zde bude od 10 do 18 hodin. Kompletní seznam zpřístupněných budov bude od května k dispozici na webu. ●

→ www.openhousepraha.cz a www.zsmze.cz

Chcete Zažít město jinak?

Také ve vás s járním sluníčkem ožívá chuť začít něco dělat? Pak pro vás máme dobrý tip. Dejte dohromady partu přátel nebo lidí z okolí a připravte pro své sousedy celodenní slavnost přímo ve vaší ulici nebo parku! Časů máte dost - slavnost se konají v sobotu 15. září. Osobně poznáte ty, kteří bydlí nejbliž, jejich koníčky nebo um; seznámíte se s činností organizací a podniků ve vašem okolí a lidmi, kteří za nimi stojí, a naučíte se přemýšlet o veřejném prostoru jinak. Koordinátoři z Auto*Matu vám budou během celého procesu příprav k dispozici s radami, postarájí se o všechna úřední povolení, pomohou s grafikou a propagací a propojí vás s aktivními skupinami a jedinci v každé čtvrti. Pokud máte o organizaci slavností předběžný zájem, napište do 31. května na zmj@auto-mat.cz. ●

Program Kulturně-komunitního centra

Kulturně-komunitní centrum v Přístavní 24 vás zve na mezigenerační klub, který se koná vždy v pondělí 13-15 hodin. Přijďte si popovídат, zahrát deskové hry nebo něco vytvořit. Z dalšího programu vybíráme:

7. 5. 16.00 Hiphop-erace – promítání filmu

10. 5. 14.00 Chodidlo – základ zdravého pohybu

14. 5. 16.00 Dech jako fenomén života

15. 5. 14.00 Psychomotorika – cvičení

17. 5. 14.00 Zahradkaření – beseda

21. 5. 14.00 Pamět slabne, pokud ji necvičíš – trénink paměti

21. 5. 16.30 Sousedská výpomoc – setkání zájemců

22. 5. 14.00 Demence – příznaky, projevy, léčba

24. 5. 14.00 Moravští Chorvaté a jejich osudy

28. 5. 16.00 Pohyb pro život – přednáška a cvičení

31. 5. 14.00 Jak jsem pomáhal lidem v různých zemích světa – přednáška s promítáním

Vstup na akce je volný. Kompletní program a další informace získáte u Heleny Brožkové, tel.: 601 141 155, helenabrozkova@obcanskeporadny.cz. → www.obcanskeporadny.cz/spolecne-pro-praha-7

Babička ze sousedství

Jste aktivní senior, hledáte smysluplné využití volného času nebo vidíte svá vnoučata jen zřídka a rádi byste byli užiteční? Připomínáme, že o sobě můžete dát vědět na nástěnkách projektu Babička ze sousedství. Nástěnky naleznete ve všech informačních centrech Prahy 7 a ve 2. patře radnice u kanceláře č. 207. Konkrétní podmínky spolupráce rodin a seniorů jsou zcela na domluvě zúčastněných stran a projekt je samozřejmě otevřený i všem dědečkům. ●

Na výlet se studenty zdarma

Studenti Vyšší odborné školy cestovního ruchu pořádají v květnu pro obyvatele Sedmíčky několik zajímavých výletů. Odjíždí se vždy ze zastávky nočního autobusu 905 Vltavská (metro C).

12. 5. 16.00 Hiphop-erace – promítání filmu

10. 5. 14.00 Chodidlo – základ zdravého pohybu

14. 5. 16.00 Dech jako fenomén života

15. 5. 14.00 Psychomotorika – cvičení

17. 5. 14.00 Zahradkaření – beseda

21. 5. 14.00 Pamět slabne, pokud ji necvičíš – trénink paměti

21. 5. 16.30 Sousedská výpomoc – setkání zájemců

22. 5. 14.00 Demence – příznaky, projevy, léčba

24. 5. 14.00 Moravští Chorvaté a jejich osudy

28. 5. 16.00 Pohyb pro život – přednáška a cvičení

31. 5. 14.00 Jak jsem pomáhal lidem v různých zemích světa – přednáška s promítáním

Více informací vám poskytne Linda Kaštáková, email: sekretariat.vos@vscr.cz, tel.: 603 251 745. → www.vscr.cz

Zafanděte běžcům

V neděli 6. května proběhne Prahou tradiční mezinárodní závod Volkswagen Maraton Praha 2018. MČ Praha 7 vytvoří již tradičně v ulici Jankovcova naproti budově Lighthouse Vltava Waterfront Towers speciální fandíci místo, aby podpořila neopakovatelnou atmosféru závodu jak pro maratonské běžce, tak pro veřejnost. Přijít zafandit si můžete od 9 do 15 hodin, o náladu se bude starat DJ, nebo se můžete zapojit do sportovních aktivit spolupráce rodin a seniorů jsou zcela na domluvě zúčastněných stran a projekt je samozřejmě otevřený i všem dědečkům. ●

→ www.runczech.com

street picnic with cultural programme entitled František's Loves will take place 1 May in front of Bio Oko. Bring food! ●

Culture

Up until the end of November an exhibit of works by the acclaimed sculptor Vladimír Škoda is taking place at the Troja Chateau. www.ghmp.cz ○ From 10 to 13 May the international Book World fair is taking place at Výstaviště, this time with the theme of comics. The main guest will be legendary mystic and comic-book creator Alejandro Jodorowsky. www.svetknihy.cz ○ You can see photographs by the world renowned documentary photographer Josef Koudelka from the set De-creazione, inspired by the Book of Genesis, up until September at Trade Fair Palace. Free entry. www.ngprague.cz ○ The open air club in Stromovka Tiskárna na Vzduchu launched its sixth season in the renovated space. A detailed programme is on the website and Facebook. www.tiskarnanavzduchu.cz ●

For more information, contact Tomáš Taich, taicht@praha7.cz, 220 144 190, 603 372 148.

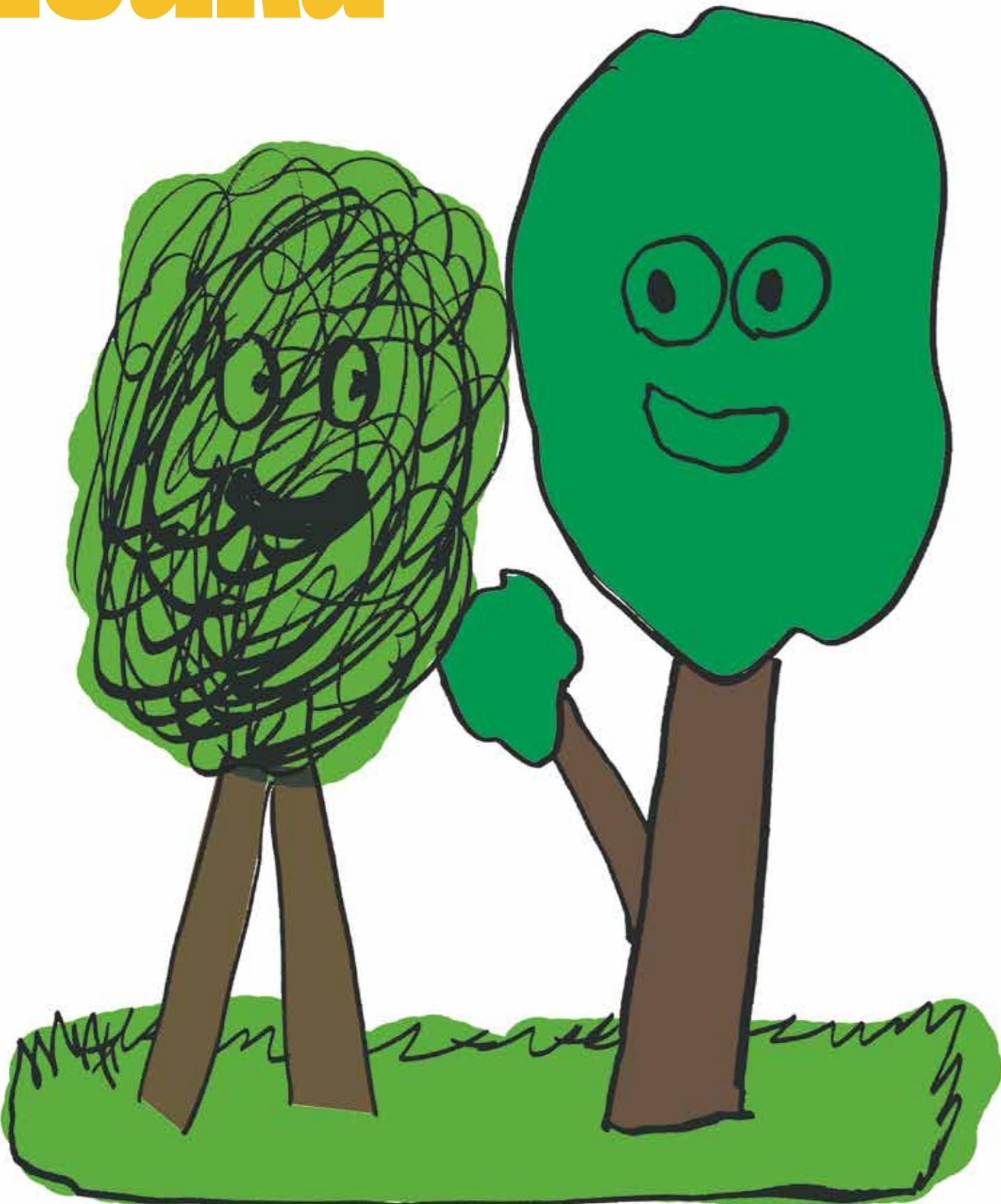
Vltava Waterfront Towers các bạn có thể cổ vũ cho những vận động viên trong cuộc chạy Volkswagen Maraton Praha 2018. Đô cổ vũ và bóng bay miễn phí. ○ Cuộc dã ngoại hàng xóm cùng với chương trình văn hóa di kèm Františkovy lásky sẽ diễn ra như thường niên vào 1.5 trước cửa Bio Oko. Thức ăn mang theo. ●

Văn hóa

Tại thành cổ Troja sẽ diễn ra triển lãm những sản phẩm của nhà điêu khắc Vladimír Škoda đến hết tháng 11. www.ghmp.cz ○ Từ 10. đến 13.5 tại Výstaviště sẽ diễn ra Hội chợ sách thế giới với chủ đề truyện tranh. Khách mời chính sẽ là nhà sản xuất phim và truyền hình huyền thoại Alejandro Jodorowsky. www.svetknihy.cz ○ Những bức ảnh của nhà làm phim tài liệu nổi tiếng thế giới Josef Koudelka từ tập phim De-creazione, lây cảm hứng từ cuốn sách Genesis, các bạn có thể xem đến hết tháng 9 tại Malá dvorana thuộc tòa nhà Veletržní. Vé vào miễn phí. www.ngprague.cz ○ Tiskárna na Vzduchu đã khởi động Câu lạc bộ open air tại Stromovka mùa thứ 6 tại không gian đã được tái thiết. Chương trình chi tiết trên trang web và Facebook. www.tiskarnanavzduchu.cz ●

Nếu các bạn cần tư vấn. Hãy viết cho bạn Ngoc Tho Nguyenova vào email: ngocTho.nguyenova@gmail.com hoặc gọi vào thứ 2 hay thứ 4 từ 9-15h tại phố Jankovcova đối diện Lighthouse

Louka

Hobulet květen 2018

Téma

11

uprostřed

Stromovka, Letná i další zelené plochy Prahy 7 krásní. Nenechme se zmást náladou polodivoké přírody, kterou tyto parky na mnoha místech vyvolávají - udržet dojem nenucené elegance dá hodně práce.

Sedmička má, co se zeleně týče, nevídané štěstí. Zaprvé se zde nachází Stromovka, největší park v Praze. Zadruhé máme Letenské sady, park s jedněmi z nejkrásnějších výhledů na celé město. Zatřetí se pyšníme botanickou zahradou (a kdybychom chtěli být opravdu vytahovační, zmínili bychom i zoo). Koho omrzí klasické parky a zatouží po blízkosti vody, vydá se na nábřeží Vltavy nebo třeba na Štefanici či na Císařský ostrov. A to jmenujeme jen větší zelené plochy a opomijme mnohé menší parky, vnitrobloky nebo třeba komunitní zahradu Prazelenina.

Poznejte svého zahradníka

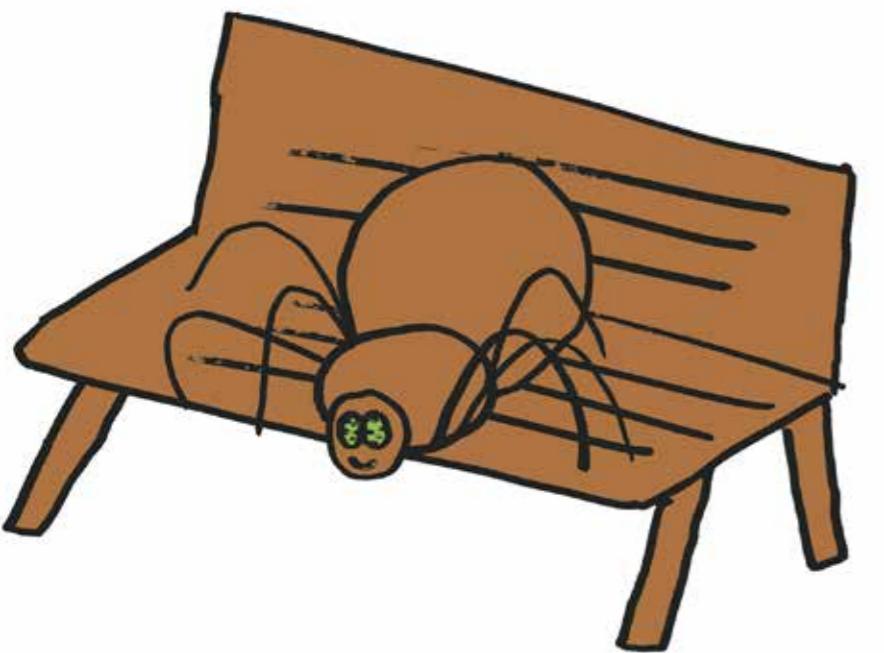
Mnohé z těchto zelených ploch nedávno prošly nebo průběžně procházejí dramatickou revitalizací. Tu samozřejmě neprovádějí permonci ani vila Zvonilka se svým výkonným společenstvím. Stromovka, Letenské sady i oba ostrovy spadají do péče Magistrátu hlavního města Prahy a radnice Prahy 7 zde v podstatě nemá žádný vliv. Městská část Praha 7 se stará vlastně jen o několik menších zelených ploch, jako jsou například parčíky u kostela sv. Antonína, u kostela sv. Klimenta či nad Vltavskou nebo záhonu na křížovatce Kpt. Jaroše či v Čechově ulici. Péče o zelené plochy podél silnic a chodníků pak naleží Technické správě komunikací.

Se zemírou, sazeničkami a spadaným listím však nepracují virtuální organizace, ale konkrétní lidé. Že je neznáte? Podle krajinářského architekta a dědice několikagenerační zahradnické tradice Ondřeje Fouse, který na Sedmičce bydlí a občas také působí, je to škoda: „Zahradnické umění patřilo svého času k uznávaným a ctěným řemeslům a městští zahradníci bývali zdraveni s jemnou poklonou a svým jménem.“ Mautca, pane Thomayer. Lidé prostě věděli, kdo se jim o přírodní krásu kolem, kterou často nevnímáme, dokud ji máme, ale která bolestně chybí, jakmile začne mizet, stará.

Mimořád, zmíněný zahradní architekt František Thomayer byl bratr neméně slavného lékaře a na konci 19. století se stal pražskou zahradnickou hvězdou. Národní zemědělské muzeum na Letné mu dokonce před necelou dekádou připravilo výstavu. S trochu nadšázky lze říci, že Thomayer založil

města

Text – Laura Crowe piše články, cvičí jógu a ilustrovala dětskou knihu, kterou napsal její muž. Momentálně chodi každý den hypnotizovat svůj záhon, aby zjistila, jestli už vyrašíly alespoň ředkvíčky. Zatím nic.
Ilustrace – Martin Kubát

a uspořádal většinu významných parků vnitřní Prahy a položil základ toho, co dnes nazýváme systém zeleně hlavního města, a už se jedná o park na Karlově náměstí, zahradu Strakovy akademie, Chotkovy sady či park u Libeňského zámečku, který nese jeho jméno a kde najdeme i jeho pomník. Ondřej Fous, kterého občas můžete potkat například ve Stromovce na akcích Spolku přátel Stromovky, tvrdí, že „tato osobní zodpovědnost v pravomoc zahradníků ohledně konkrétních ploch, jednotlivých stromů či záhonů v dnešní zahradnické praxi bolestně chybí. Zahradníci se vždy dokázali pohybovat jaksi na pomezí, jako by patřili jak do světa města či vesnice, tak zároveň vždy zůstávali v kontaktu s přirodními jevy. Díky tomuto životu na pomezí to byli tak trochu lidé „na okraji“, svérázní názorem i letorou. Také proto jsou zahradníci často portrétováni romanticky jako milenci nebo i vrazi. Nicméně výsledky jejich práce byly vždy obdivovány. Dnešní zahradníci jako by ale neuchopili svou společenskou roli. Přitom je to jedno z posledních řemesel, které má skutečný kontakt s přírodou!“

Ondřej Fous ví, o čem mluví. Je ze zahradnické rodiny a rád v této tradici pokračuje. Přestože ho živí krajinná architektura (momentálně pracuje například na jednom z nejvytízenějších pražských parků, Čelakovského sadech u Národního muzea, také díle F. Thomayera), jeho srdeční záležitostí je obnova zámeckého zahradnictví ve Ctenicích. Zde se statečně postavili masové produkci květin a doslova od semínka pestují vlastní rostliny, ověřené v našem klimatu a individuálně opečovávané. Jak Ondřej říká, jde o projekt, který se nedělá pro peníze, ale pro hlubší smysl. „Květiny lidi mění,“ podotýká mimochodem.

To, že pocit osobní zodpovědnosti je zcela klíčový, platí nejen pro zahradníky, ale i pro běžné občany. „Ze zkušenosti v mnoha metropolích je zcela zřejmé, že nejlépe prospívají ta prostranství, ke kterým si místní vytvořili živoucí vztah a jsou do jejich podoby přímo zainteresováni. Sociální napojení na park vede k jeho udržitelnosti. I proto jsme třeba

se Spolkem přítel Stromovky uspořádali akce typu setí záhonů pro rodiče s dětmi. Městské děti tak mají nejen možnost konkrétního dotevu, ale také pak mají pocit: To je můj afrikán! A když uvidí páníčka s nezbedným psem, klidně mu vyhubují, co jim pouští toho psa na jejich záhon...“ říká Ondřej Fous.

Ajsme u psů...

Bylo by krásné, kdyby v článku o peči o zeleni a naše parky nemusela být velká a zásadní kapitola o psech a některých jejich majitelích - ale zjevně se bez ní neobejdeme. Psi jsou zcela nedobrovlné, ale bohužel hlavní téma Barbory Berecové, která ve Stromovce pracuje deset let a peči o ni šéfuje čtyři roky. O největší pražský park ve správě Lesů hl. města Prahy se dnes stará celkem dvacet dva lidí. „Ano, je to krásná práce,“ odpovídá Barbora na stereotypní otázku, „ale byla by mnohem krásnější, kdyby se moji lidé nemuseli věčně hrabat v psích exkrementech.“ Barbora použila peprnější výraz, ale poslechnete-li si jen několik z jejich historek se psy a pejskaři, kteří ji a zaměstnance parku mnohokrát častují ještě drsnějšími obraty, nebudete se jí vůbec dívit. „Pejskaři jsou skutečně problém číslo jedna. Nejen naprostě všudypřítomné výkaly, ale také díry v záhonech, trávníku či kořenovém stromů, které psi v honbě za krty a myšemi vyhřábavají.“ Na mou naivní poznámku, zda se nestáčí s majiteli psů lidsky domluvit (jako by to snad Barbora a její tým nezkoušely nesčetněkrát), Barbora bezmocně kroutí hlavou: „Výkty nepomáhají. Mám pocit, že mantrou českých lidí často je: Jde to z mých daní, tak co je vám do toho, co tu dělám!“

Takto uvažujícím majitelům neposlušných psů bychom rádi vzkázali, že my ostatní platíme za našich daní nejen péci o park, ale také odstranění následků toho, o čem často ani netuší, že jejich psi vlastně někde za kroviskem provádějí. Každý rok je totiž jen na zasypání děr vyhrabaných psy potřeba navézt 40-50 kubíků zeminy. Kubík stojí 600 korun. Plus samozřejmě práce nejméně dvou lidí. Spočítat

Městská zeleň očima hmyzu

Někdy zapomínáme, jak důležitý je pro život jakéhokoli ekosystému hmyz. Kdybyste sledovali například trasu včel ze střechy činžáku ve Veletržní, kde je chová Miloš Vondruška, možná byste byli překvapeni, jak bohatým životem městské včely žijí: „Můj med je specifický tím, že bydlím nedaleko parku Stromovka, kde stále něco kvete,“ říká Miloš. „Na jaře zajistí včeli pastvu vrb a jivý kolen rybníků, pak začnou kvést třešně kolem Šlechtovy restaurace a poté nastoupí kaštany. Doba kvetení kaštánů je velmi zajímavá a každý včelař ji pozna – podle toho, že včely kromě kvalitního nektaru nosí rudy pyl. Pak nastupují akáty třebe v ulici Komunardů a dále pokračují lípy, nejdříve kvete lípa velkolistá a po dvou týdnech rozkvétá lípa malolistá. V červenci pak rozkvétají jerlinky, které jsou například na Rezáčově náměstí, a v pozdním léte pak břečťany.“ Následující dovétk ponecháváme hlavně pro Barboru Berecovou – není to sice pochvalný email přímo na magistrát, ale aspoň něco... Miloš Vondruška se nám totiž svěřil: „Musím poděkovat správci parku Stromovka za nádherné stálé kvetoucí záhonů a i za to, že se nezhádli v dnes moderních milimetrových trávnících, kde žádné rostliny není dovoleno vykvést.“

Konečně, ve Stromovce myslí i na další druhy hmyzu. Pokud jste si všimli podivně uřezaných kmenů stromů, ze kterých jsou ponechány vysoké pažily, nejdříve se o nedbalost muže s motorovou pilou, ale o záměr. V kmenech stromů totiž žije hmyz a brouci, jen pokud je kmen živý a stojí, jakmile se položí, brouci ho opouštějí. Proto se ponechávají torza stromů. Kácí se však jen z bezpečnostních důvodů, téměř nikdy z estetických. A na každé kácení se na místo příjdu podívat entomolog, ornitolog a chiropterolog neboli „netopýrá“, aby poradili, co je kde třeba vysájet jako náhradní domov pro hmyz, ptáky i netopýry.

Již jsme zmínil, že Sedmička má štěsti též v tom, že zde sídlí botanická zahrada. Na webových stránkách www.botanicka.cz se můžete v sekci Právě kvete, právě léta pravidelně přesvědčit, co a kdo vás zrovna láká k návštěvě. 20. května je poslední den výstavy motýlů ve skleníku Fata Morgana, kterou ocení i děti. Můžete spatřit například asijský druh Idea leuconoe, jehož létaří připomíná tanec praesalensní výl (hledejte černobílé zbarveného motýla s rozpetím křídel až 15 centimetrů). Od 12. do 20. května se zde rovněž uskuteční výstava bonsají. Úchvatných akcí pořádá botanická zahrada hojně, tak prostudujte její aktuální program. V sekci Co kdy navštívíte najdete rozpracovaný seznam toho, co vám v zahradě ten který měsíc nemělo uniknout. V květnu třeba na stráni kvetu šeříky. Ach.

Si, kolik platíme za tuto nápravu chování několika psů a nepozorných nebo dokonce naschlých ignorujících páníčků, necháme na vás.

Pod Šlechtovkou se věnuje velká péče okrasným záhonům, protože se jedná a vždy jednalo o reprezentativní část parku. Na podzim je vysázeno 14 000 tulipánů a stejně astronomický počet macešek, aby na jaře vykvetly a po odkvětu byly vystřídané letničkami. Jedná se o investici za statisíce, kterou pár psů, jež páníčkové neohlídají, dokáže hlavně v citlivém vegetačním období briskně a nenávratně poničit. Přitom nejde jen o peníze, které stojí osázení, ale také o promarnění pracné údržby. Například strom potřebuje v průměru šedesát litrů vody za týden, takže záležející člověk stojí u každého stromu cca 7 minut. Od dubna do listopadu jeden zaměstnanec ve Stromovce nedělá nic jiného, než jen zalévá. To jsou všechno peníze i práce, které snadno přijdou vniveč. Podobně „navíc“

je třeba i investice do plotu, který bude nutné natáhnout okolo plánované květnaté louky. Má-li se totiž uchytit a rozrůst, dva roky na ni nesmí psi, což jejich majitelé nejsou schopni a někdy bohužel ani ochotni uhlídat.

Mimochodem, určité úseky parku, například louka u Kaštánku, jsou natolik zaneřáděné psími výkaly, že jejich údržbu zaměstnanci fasují tak trochu jako za trest, protože při sekání krovinořezem se častokrát stane, že rozmařirovaný výkal se rozletí všechno včetně obličeje sekajícího. Okrajové části městských parků, které sousedí se zástavbou, jsou psímu ulevováním samozřejmě nejvíce exponované, protože se často jedná o první trávník nebo strom, se kterým se psi od vchodu svého domu setkají. Jeden krajní strom u Výstaviště již kvůli psi moči uhynul, další v řadě čeká podobný osud.

Jiným bolestným něvarem jsou podle Barbory Berecové odpadky: „Většinou to nejsou projevy nějaké zlovůle, spíš nepozornosti. Maminky či běžci snadno zapomenou papírový kapesník, vlhčený ubrousek či kelímek nebo lidem nedochází, že když si v parku udělájí piknik a seberou všechny svoje odpadky do plastového pytle, my je uklidíme v nejlepším případě až ráno. To znamená, že pytel je k dispozici celou noc všem zvídavům, která u nás v parku žijí. A můžete si být jisti, že kavky a zvěř přijdou a roztahají, co půjde. Pak už jen stačí, aby trochu fouklo a místo úhledného pytle tu máme smetiště. Ideální - a podle mě i normální - by samozřejmě bylo, kdyby si lidé po piknicích, večírcích a grilovačkách svoje odpadky zasevezli.“

Opět poněkud smutná matematika pro všechny, kteří mají pocit, že odhodit kapesník nebo nechat stát nedopity kelímek vedle momentálně plného koše není žádný zádrhel a nijak se to neprojeví: Barbora a její tým každých deset dní nasbírají jen ve Stromovce devět kubíků odpadu!

Najít konsenzus je však těžké, přitom pravidla parku Stromovka jsou velmi benevolentní jak vůči pejskářům a pejskům (volný pohyb psů je povolen v celé třetině parku), tak vůči běžcům, piknikářům, milovníkům grilování a dalším uživatelům parku. „Za dobu mého působení zde jsem pochvaly zaslány mailem na magistrát zažádala tak tři. Zato výtky chodí neustále,“ směje se Barbora nad naši českou národu. „Pejskaři si stěžují, že psi nemůžou běhat všude, maminky si stěžují, proč psi běhají na volno. Běžci si stěžují, že se někde griluje, a grilující si stěžují, že nesmějí grilovat přesně tam, kde si zrovna přejí,“ popisuje Barbora téměř každodenní boj s větrnými mlýny lidské nespojenosti a pohodlnosti. Barbora se snažila prosadit aspoň to, aby se v restauračních zařízeních v parku nepoužívalo jednorázové nádobi, ale nepovedlo se, bohužel. Přitom ochota ke vzájemné dohodě je stále potřebnější, protože Stromovka doslova praská ve švech. „Za tu dobu, co tu jsem, vzrostla návštěvnost parku tak o trojnásobek,“ odhaduje Barbora, což znamená, že i když samozřejmě převažují slušní a zodpovědní návštěvníci parku, roste s přibývající návštěvností zároveň také počet těch, kteří si s tím hlavu nelámu.

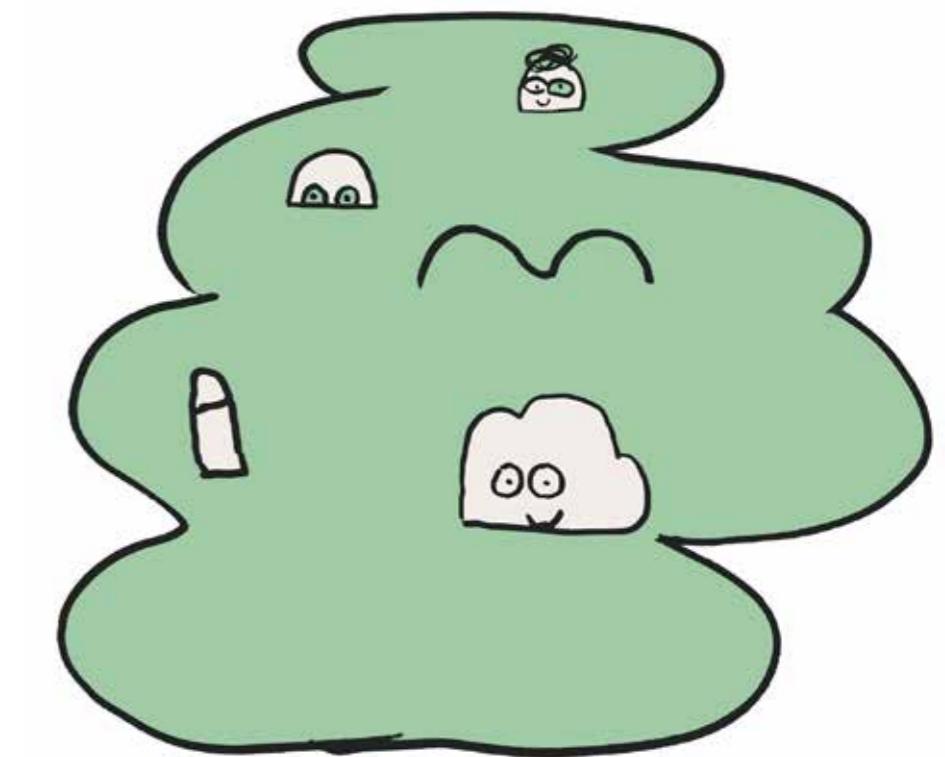
Podobný osud potkal například i některá místa v Letenských sadech. Ondřej Fous říká:

Divočina, ale z dálky

Asi vás překvapí, že v něčem takovém jako park se také mohou projevovat trendy a módní vlny. Podle Ondřeje Fouse zmizel vkus devatenáctého století, ve kterém se promítala jakási pompéznost, záhony se osazovaly velkými květy a parkům vévodily rozlehle trávníky. Dnes tato pompa ustoupila do vzopřímené. „Jde také o to, k čemu se parky užívají. Dříve jste se do parku chodili projít a kochat se výsledky zahradnické práce, která byla ceněna jako umění i řemeslo. Podle Ondřeje „dnes park k delšímu pobytu využívají hlavně matky s dětmi a senioři. Senioři oceňují pracnost, krásu a velkolepost záhonů, ale mladé matky si chtějí rozbalit deku a pozorovat divočinu z bezpečí svého krátkého trávníku. Trend dneška bych tedy nazval: koukání se na divocinu. Lidé v ní nechtejí být a zažít nepohodl s tím spojené, ale zase chtějí vědět, že tam někde je. Má to určitý didaktický rozdíl - děti se možná neučí být přímo v přírodě, ale aspoň se učí být jí blízko.“

Přítel Stromovky není nikdy dost

Spolek přátel Stromovky původně vznikl jako iniciativa, která měla zabránit kácení stromů ve Stromovce. Brzy se ale ukázalo, že není nutné se vůči parku stavět jen v negativech, být proti něčemu, ale že se dá prospívat i tom, že jsme pro něco. Pokud se chcete někdy zúčastnit sousedských akcí, jako je jarní uklid parku, osazování záhonů, sejít se občas na pivo a prodiskutovat další možné akce nebo prostě jen vědět, co se ve Stromovce zrovna chystá, lajkujte na Facebooku stránku Spolekpratelstromovky. Akce spolku jsou blahodárné i pro děti – pro mnohé z nich to je často jediná příležitost, jak si „hrábnout“ do hliny, zasadit sazenici a chodit pozorovat její vývoj, a také způsob, jak se učít, že i divoká příroda potřebuje naši lásku a péči.

Málokterý Pražák může říci, že vyrostl na ostrově. Vladislav Šavrda ale strávil celý život na Štvanici. Tam poprvé držel v ruce tenisovou raketu, později jako trenér dovedl řadu hráčů na vrchol světového tenisu a sám se stal kapitánem Davis Cupu. Dnes je manažerem zdejšího tenisového klubu, který letos oslaví 125. narozeniny a je tak nejstarším v Česku. Text – Anna Strnadlová Foto – Jiří Hronek

KAPITÁN ZE ŠTVANICE

Co pro vás znamená Štvanice?

Celý život. Poprvé jsem se tu objevil, když mě maminka přivezla v kočárku, což bylo před 65 lety, protože ona na Štvanici hrála druhou ligu v tenise. Později jsem tady dělal první kroky s dřevěnou tenisovou pálkou a vlastně jsem štvanický ostrov nikdy neopustil, s výjimkou vojny na Dukle Praha, ale i v té době jsem tu trénoval.

Jak to tehdy vypadalo?

Co se tenisu týče, byl tu starý centrkurt, který pojmul pět tisíc diváků a měl svoje nepopiratelné kouzlo. Ten dnešní nový pojme sice více lidí, ale bývá často prázdný, koná se tu málo akcí. Byla tu stará dřevěná klubovna, postavená ve 30. letech, jejíž atmosféru jsme zažívali všichni až do počátku 80. let, kdy začalo bourání. Původní je tu ale například platanová alej mezi kurty, která tu byla od začátku, dnes jsou to stoleté stromy. Na jídlo se tehdy chodilo na starý zimák, kde se varily každý den obědy, tenisový klub tu měl tehdy jenom takové bistro s páry. Pak tu byla třeba plovárna s vodou z Vltavy, později bazén, který měl mít vyhřívajoucí vodu, ale nepamatuju si, že by byl někdy vyhřátý. Leželo se na louce, bylo tam občerstvení, převlékárny.

Vnímali jste tehdy Štvanici jako svoje území, měli jste zde svoje místa?

Ano, na to vzpomínám hrozně rád. Dnes je to jiná doba, ale my jsme tu dříve dělali všechno. Hodili jsme tašku ze školy domů do kouta a tady jsme pak trávili zbytek dne. Samozřejmě, že jsme nejenom hráli tenis, ale i na četníky a lupiče, fotbalky, vedle kurtů místo dnešního skateparku byla tehdy atletická

dráha s doskočištěm... Dneska mají děti tak nabité program, že sem jenom přijedou na trénink a zase po něm rychle odjíždějí třeba na hodinu flétny.

Byl pro vás tenis jasná volba, nebo jste zkoušel i jiné sporty?

V žádném případě. Já jsem tím byl tak načichlý, vyrostl jsem v tom, že vůbec nepřipadal v úvahu, abych závodně zkoušel nějaký jiný sport.

Jak jste si v tenise vlastně vedl?

Já jsem byl na úrovni československé extraligy, těsně za desítkou nejlepších. Ti, kteří se umisťovali do 5. místa, měli statut poloprofesionála a mohli cestovat, a to já nebyl. Ti, co byli na nižších příčkách, hráli turnaje v tzv. socialistickém okruhu, kam jsme jezdili. Nebylo to ale o penězích nebo vítězství, ale spíše o tom, že si zahrájeme. Já jsem neměl tu ctižádat, abych tenisu věnoval všechno. Byl jsem zábavchitý člověk, žil jsem aktivní mladý život a toho jsem se nechtěl odříkat, takže jsem neprorazil tak, abych byl v té úplně československé špičce.

Po maturitě jste šel studovat práva, ale nedokončil jste je. Využil jste někdy právnické vzdělání i v pozdější kariéře trenéra a kouče?

No, tu a tam se objeví něco, při čem si člověk uvědomí, že si odtamtud něco odnesl. Po revoluci jsem toho trochu litoval, že jsem práva nedokončil, protože se tady otevřely úplně jiné možnosti. Ale já jsem šel na práva, protože můj otec byl také právník, podnikový, tak jsem šel v jeho šlépějích. Ale viděl jsem, jakou výplatu nosí domů, a protože jsem hrál docela slušně tenis a jezdili jsme po turnajích, byl jen v Česku a východních zemích, tak jsem byl schopen

si takhle vydělat mnohem více. A já si stejně nedokážu představit, že bych seděl celý den nad lejstry někde v kanceláři, mě táhl sport, a tak jsem toho nechal.

Pokračoval jste s tenisem i při studiích a vojně?

Jistě, hrál jsem dál. I když třeba na vojně na nižší úrovni, než jsem byl zvyklý, protože já jsem byl na vojně na Dukle Praha, kde už tou dobou nebyla oficiální tenisová vojna. Takže mě vzali do skupiny, která byla označována jako „mezi sporty – různé“, a tam jsem sloužil společně s vynikajícím šachistou, leteckým akrobatem Jirmusem, který byl pak mistrem světa v akrobacii, s naším nejlepším lukostřelcem, rychlobruslařem a tak dále. Tak jsem hrál druhou ligu za Duklu Praha a díky tomu jsem měl krásnou vojnu.

Jak jste se dostal k trénování?

No, předcházela tomu poměrně dlouhá hráčská kariéra. Já jsem pak hrál ještě extraligu za Košice. Tedy žil jsem na Štvanici, ale potreboval jsem vydělávat peníze, tak mi v Košicích dali fiktivní zaměstnání ve Východoslovenských železárnách, byl jsem pocínovačem ve studené válcovně, za to jsem dostával plat a mohl jsem hrát za košický klub. A život ve světě tenisu mě předurčil k tomu, že jsem se pak stal na Štvanici klubovým trenérem. Na starosti jsem měl čtyři až šest hráčů, se kterými jsem trénoval. Když se otevřela možnost cestování, tak mě jako první oslovil Milan Šrejber, který se dostával v té době na mezinárodní úroveň, zda bych mu nechtěl dělat osobního kouče. Já jsem kývnul a takhle začala další etapa mojí trenérské kariéry.

Byl jste hlavním trenérem na Štvanici, dnes jste zde hlavním manažerem. V čem spočívá role trenéra a jak se liší od manažerské pozice?

Doba se strašně změnila, dřív nebyla zdaleka tak náročná, jako je dnes. Když jsem byl trenérem, mohu úlohou bylo vést hráče při dennodenních trénincích, jezdit s nimi na turnaje, rozebírat s nimi hru. Dobrý trenér musí vidět, co je možné z konkrétního hráče dostat, jakým stylem by měl hrát, jakou taktiku zvolit, a učit ho techniku. Dělal jsem svého času hlavního trenéra i manažera klubu v jedné osobě, takže jsem měl na starosti několik hráčů, zároveň ostatní trenéry, dělal jsem rozvrhy a tréninkové plány a k tomu jsem klub vedl po manažerské stránce. Měl jsem k ruce jednu sekretářku, která tehdy sotva uměla s počítacem, nebyla ani potřeba jazyková výbava. Dneska jsou ty nároky daleko větší a v životě by se tyhle dvě naprostě odlišné funkce pokrývající obrovské množství práce nedaly spojit do jedné.

Letos oslavíte 125 let od založení klubu. Kdy zaznamenal tenis na Štvanici největší úspěch?

Bezesporu to má dvě etapy, první byla stará Štvanice se svým kouzelným původním centrem, který tady zažil obrovské zápasy, mimo jiné i Davis Cup a mezinárodní mistrovství Československa. A v té době sem na takové mistrovství jezdily i světové špičky a to pak byly zápasы, které vejdou navždy do paměti. A pak byla doba Honzy Kodeše a Jirky Hřebce a dalších. Tu dobu jsem já zažíval jako sběrač míčků, přes službu na ukazateli skóre až po diváka.

Jaká byla situace klubů v době komunistického režimu, který tolik razil kolektivismus? Jak mohl v Československu kvést sport tak individualistický?

Co se týče podmínek, které tu tenis měl, samozřejmě byl považován za burzoazní sport, ale protože tu měl obrovskou tradici, tak ho nemohli potlačit úplně jako třeba golf a pěstoval se dál. V Praze byly hromady malých klubů, které třeba žily a hrály v nějakých hrozných provizorních podmínkách, ale týpnotu to se bolševikům úplně nepodařilo. Ale třeba jen díky tomu, že naši hráči dosahovali úspěchů a vraceli státu obrovská procenta, takže pouštěli i do zahraničí, jinak se vyjet na Západ nedalo. Pak byli dva ministři, předseda vlády Štrougal a předseda ČSTV Himl, kteří i přes nedobrou pověst zrovna tenisu přáli, což bylo trochu paradoxní, protože to bylo v době tvrdého komunismu, nicméně díky tomu vlastně tenis nebyl sice podporovaný, ale také nebyl perzekvovaný nebo utlačovaný. Nás štvanický klub procházel také složitým vývojem. Po únorovém převratu zmizelo jméno I. Český Lawn-Tennis Klub Praha a objevilo se jméno Motorlet, což byla firma na výrobu letadel a nás přivzali pod tělovýchovnou jednotu. Pod tímto názvem jsme paradoxně dosáhli největších úspěchů a hrály zde největší hvězdy s nejvíce tituly. Konkurenčně bylo samozřejmě o poznání menší, než je dnes. Později nás převzal Dopravní podnik Praha, a až do roku 1989 jsme tedy vystupovali pod TJ DP Praha. I pod tímto jménem jsme vystřídal československou extraligu a na Poháru

mistrů evropských zemí jsme skončili druzí. Až po revoluci v roce 1989 jsme se směli vrátit k původnímu jménu.

V čem spatřujete krásu tenisu?

Já myslím, že tenis je krásný v tom, jak je neuvěřitelně variabilní, tím, že to není jednotvárná činnost. Záleží na celém souboru okolností, které rozhodují, jestli hráč dosáhne nějakého úspěchu, nebo ne. A není to jenom talent, píle a ctižadlost, ale záleží strašně moc na přemýšlení, uvažování i na somatotypu. Myslím, že tenisový zápas je jedna z nejjednodušších podívaných, co se sportu týče. Je to sport velice individuální, což částečně považuji za nevýhodu, protože často produkuje hráče, kteří mohou být těžko snesitelní, sobětí nebo introvertní, a to je oproti kolektivním sportům dost rozdílné.

Co říkáte českému tenisu dnes?

V posledním desetiletí prožívá extrémně velké úspěchy. Český tenis je zvláštní v tom, že v průběhu let kontinuálně produkoval hvězdy světového tenisu nejvyššího formátu, ať už to byl před mnoha lety Jaroslav Drobny, který se kvůli režimu musel stát občanem Egypta a s tímto občanstvím vyhrál Wimbledon, nebo Jan Kodeš, Ivan Lendl, Karel Nováček, Petr Korda, Jiří Novák, v ženách samozřejmě Martina Navrátilová, Hanka Mandlíková, Helena Suková, Jana Novotná a celá řada dalších jmen, která obsazovala první desítku a držela se ve světové špičce. A v posledních letech se to rozšířilo i o úspěchy v kolektivním pojetí, v Davis Cupu a Fed Cupu, a tenisu jako takovém se daří. To je velký rozdíl oproti mnoha jiným státům, které třeba byly skutečnými velmocemi a dnes tápou nebo neměly dlouhou dobu úspěšné hráče - jako Švédsko či Austrálie. A v tom si tedy myslím, že je český tenis naprostě fenomenální.

Štvanický tenisový klub je nejstarší v Česku. Projevuje se tato legendárnost nějak na jeho fungování? Je v něčem jiný?

My jsme klub úplně otevřený všem. Máme velkou dětskou tenisovou školičku, speciálně jsou zde vítáni i všichni rekreační hráči. Je pravda, že tím, že jsme nejstarší, máme obrovskou tradici, výjimečně umístěnou v centru Prahy a zároveň širokou nabídku služeb a možností, jsme asi jedni z nejdražších v Praze. Ale vidíte, že je tady šestnáct kurtů připravených na hraní, v zimě jich je dvanáct zastřelených, takže kontinuita hry není žádným způsobem ohrožena. Máme tu krásný bazén, který je jen pro členy, nové fitness, které se loni dostavělo a je perfektně vybavené. Letos třeba dostavujeme novou rehabilitaci, takže zázemí je tu skutečně výborné. Někdy se mi stane, že s někým mluví a ten mi říká: „Na Štvanici? Vždyť tam jste přece uzavřená společnost.“ To absolutně není pravda, naopak jsme otevření všem novým členům, věnujeme se jim, seznámíme je s ostatními, rozhodnou se, jestli chtějí hrát s někým na podobné úrovni, nebo jestli chtějí brát třeba hodiny od trenéra. Členů máme samozřejmě dost, ale proti standardům srovnatelných evropských měst je ten počet pořád velmi malý. Jistě je to i čtyřicetiletým komunistickým marasmem, ale stále se nedáří ten velký rozdíl dohnat. A také je to dnes jiné, každý

Hobulet květen 2018

Vladislav Šavrda se narodil v roce 1952, dětství strávil na Štvanici, kde přichází k tenisu. V roce 1971 započal studium práv, ale nakonec se rozhodl zůstat u sportu a stal se trenérem štvanického tenisového klubu. V 80. letech byl osobním koučem Milana Šrejbera, kterého dovezl do první třídy světového tenisu a který získal na olympijských hrách v Soulu v roce 1988 bronzovou medaili v deblu. Trénoval také Karla Nováčka, který se v roce 1991 dostal na 8. místo světového žebříčku. V letech 1995–1998 byl kapitánem Davis Cupu. Zároveň s funkcí trenéra zastával na Štvanici od roku 1994 i manažerskou pozici. A o 125 let starý Lawn-Tennis Klub Praha se v pozici generálního manažera stará dodnes.

Květen

St

9

MISTR KULICKÁ 16.00–18.00 Turnaj v kuličkách Klání na písečném hřišti na Letné pod kaštanovými stromy

KKC ART NA LETNÉ 17.00 Květnová vernisáž Výstava děl KCC ART

BIO OKO 18.00 Microdosing šálvěj věštice a potenciál terapeutického využití Přednáška

STUDIO ALTA 18.00 Markéta Stránská: Leť Každá překážka je příležitostí – pro naší představivost, hravost, tvorivosť

AVU 18.30 Středy na AVU – Class of Interpretation Prezentace pětiletého semináře založeného na spolupráci AVU, TBA21 a Národní galerie v Praze

St

10

GALERIE NA ÚRADĚ 17.30 70 let armádního vrcholového sportu Vernisáž výstavy autogramů sběratele Jiřího Hanibala

KNIHOUPECTVÍ TRIGON 18.00 Tereza Říčanová: Sen Vernisáž

ALFRED VE DVOŘE 18.00 Warriot Ideal: Letci Muži létající na křídlech RAF neváhalí vyměnit své životy za různou a přímou odpověď

AVU 18.30 Středy na AVU – Přednáška Palo Fabuše

STUDIO HRDINŮ 20.00 Herec a truhlař Major mluví o stavu své domoviny

VILA ŠTVANICE 20.00 1913 Rok, který začalo dvacáté století

Út

11

KKC ART NA LETNÉ 14.00–16.30 Kouzlo akrylu Výtvarné dílny

KKC ART NA LETNÉ 16.00 Přednáška o Mikuláši Medkově Jaromír Typlt představí cestu českého surrealistického malíře

PIDIVADLO 19.00 LORCA † BERNARDA Kolář z korespondence a díla Federica Garcíi Lorcy

JATKA78 19.30 Familie Flöz: Infinita Jedinečné divadlo masek priváží představení o životě i smrti

Vicedenní akce

DOX do 7. Daniel Pešta: DeTermination do 4. 6. Joska Skalník: My tancovat nemusíme do 15. 6. I Welcome

GALERIE AVU 9.–17. 5. Matěj Al-Ali a Tomáš Moravec: Revize

GALERIE KURZOR do 27. 5. Podmínky nemožnosti IV/VII

GALERIE LÍTOST 26. 5.–8. 7. Rainer Kohlberger: Výstava 2

GALERIE NA MILADĚ do 22. 5. Pavla Dušek: paint'n'game

GALERIE NA ÚRADĚ 16. 5.–15. 6. 70 let armádního vrcholového sportu

GALERIE SCARABEUS Historické loutky a rodinná loutková divadla

Út 1	KKC ART NA LETNÉ 9.30–12.00 Kouzlo akrylu Výtvarné dílny
St 2	BIO OKO 12.00 Františkova lásky Netradiční promájová pouliční oslavu před kinem
	PIDIVADLO 19.00 Dámský krejčí Premiéra
	VILA ŠTVANICE 20.00 Den závislosti
Čt 3	BIO OKO 10.00 Věda v plenkách Přednáška
	STUDIO ALTA 17.00 Sousedské setkání: Afghánistán Diskuze, výstava, ochutnávka
	AVU 18.30 Středy na AVU – Mysí v terénu
	JATKA78 19.30 PROTON!!!

Ct 3	KKC ART NA LETNÉ 17.00–19.00 Vladimír Drábek: Barvy Indie Přednáška s projekcí fotografií
	PLANETÁRIUM PRAHA 18.30 Záhada temné hmoty Premiéra nového pořadu
	ROCKOPERA PRAHA 19.00 Romeo & Julie Rocková opera Milana Steigerwalda a Pavly Forest
	LA FABRIKA 19.30 Walls & Handbags Losers Cirk Company
	CROSS CLUB 21.00 Freestyle Reggae Session 3

Pá 4	KKC ART NA LETNÉ 9.30–12.00 Prožívejte se mnou Společná tvorba
So 5	KKC ART NA LETNÉ 14.00–16.30 Malování s hudbou
	PLANETÁRIUM PRAHA 18.30 Noční obloha 8K
	HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 19.00 Sosna – DJ Tramezzini Hodně obložená selekce
	LA FABRIKA 19.30 Pavel Haas Quartet Smyčcová kvarteta Dmitrije Šostakoviče

Ne 6	ORTENOVO NÁMĚSTÍ 9.00–14.00 Bleší trh
	ŘEZÁČOVО NÁMĚSTÍ 9.00–15.00 Farmářské tržiště Heřmaňák
	PLANETÁRIUM PRAHA 11.00 Křišťálové sestry Astronomická pohádka pro děti od 4 let
	DIVADLO RADAR 20.00 Charleyova teta
	NÁRODNÍ ZEMĚDĚLSKÉ MUZEUM 9.00–17.00 Resortní den Volný vstup pro pracovníky z resortu zemědělství

Po 7	KKC ART NA LETNÉ 14.00–16.30 Série a zmnožování ve vlastní výtvarné tvorbě
St 8	JATKA78 19.30 Vosto5: Musím ti něco říct
	VILA ŠTVANICE 20.00 Tajemná záře nad VIOLU Hororová pohádka pro dospělé
Út 9	KKC ART NA LETNÉ 9.30–12.00 Tužka, tuší, akvarelem
	HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 19.00 Sosna – LDR

Ne 13	NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE – VELETRŽNÍ PALÁC 14.00–16.00 Víkend: ZaaZRAK Dílna k výstavě Kathariny Grossové
	DOX 16.00 Komentovaná prohlídka k výstavě Welcome
	JATKA78 19.30 Vosto5: Musím ti něco říct
	LA FABRIKA 19.30 Federer Nadal Moje činy může soudit jedině jestřábí oko!
	VILA ŠTVANICE 21.00 Magdaléna lascivní a kajícná Chlíně-zbožné oratorium na vodní ploše

Po 14	KKC ART NA LETNÉ 14.00–16.30 Série a zmnožování ve vlastní výtvarné tvorbě
St 15	PIDIVADLO 19.00 Vánoční šubkání anděla Na motivy hry Osm žen od R. Thomase
	JATKA78 19.30 Batacchio Čarodívny mix nového cirkusu, tance a iluzionismu
	STUDIO HRDINŮ 20.00 Zpráva pro Akademii Zuzana Stivínová a Ivan Lupták v inscenaci o tom, co se nazývá civilizace z pohledu opice
	VILA ŠTVANICE 20.00 Tajemná záře nad VIOLU Hororová pohádka pro dospělé

So 19	ŘEZÁČOVО NÁMĚSTÍ 9.00–15.00 Farmářské tržiště Heřmaňák
	KNIHOVNA SEDMIČKA 10.00–11.00 Palácová Pepinka Divadelní představení pro děti a rodiče, vstup volný
	TISKÁRNA NA VZDUCHU 11.00 Fair Fair – finger food festival
	JATKA78 19.30 Horácké divadlo Jihlava: Barber Shop
	DIVADLO RADAR 20.00 Starci na chmelu

Ne 20	VILA ŠTVANICE 11.00 Ateliér režie a dramaturgie pro lehce pokročilé Workshop s I. K. Kubákem a M. Novákovou
	VÝSTAVIŠTĚ PRAHA 13.00–19.00 Rodinný den Prahy 7 Další ročník oblíbeného odpoledne
	PIDIVADLO 15.00 Kocourek Modroočko
	JATKA78 19.30 Kolaps Novocirkusový kolaps v podání legendárních Losers
	VILA ŠTVANICE 20.00 Vozězávátka Autorská inscenace o dětství, rodičovství a parodičovství

Pá 25	KKC ART NA LETNÉ 9.30–12.00 Kresba s kružítkem a pravítkem
St 26	BOTANICKÁ ZAHРАДА 18.00–22.00 Noc kostelů Navštívte barokní kapličku sv. Kláry
	TISKÁRNA NA VZDUCHU 18.00 Swing ve Stromovce
	LA FABRIKA 19.30 Šajn Loutkové představení z dílny Marka Brožka
	VILA ŠTVANICE 20.00 Small town boy Divadelní youtube party na pomezí koncertu, intimní zpovědi a politické satiry

Po 27	ŘEZÁČOVО NÁMĚSTÍ 9.00–14.00 Bleší trh Heřmaňák
St 28	STUDIO ALTA 14.00–23.00 Queer Eye 2018: Ve jménu zákonu 8. ročník mezinárodního uměleckého queer festivalu
	TISKÁRNA NA VZDUCHU 16.00 D & B in the park
	LA FABRIKA 19.30 Tango ó tango Taneční komédie s prvky činohry
	JATKA78 19.30 Familie Flöz: Infinita Jedinečné divadlo masek tentokrát do Prahy přiváží před

Genesis jednadvacátého století

Osmnáct černobílých fotografií ze souboru De-creazione Josefa Koudelky můžete vidět v Malém dvoraně Veletržního paláce. Na 55. bienále v Benátkách v roce 2013 Vatikánská muzea nabídla spolupráci třem světovým umělcům, mezi nimi i jednomu z našich nejznámějších fotografů Josefu Koudelkovi, aby vytvořili umělecká díla inspirovaná knihou Genesis. Koudelka i v tomto tématu obrátil svou pozornost k problémům, kterým se věnuje dlouhodobě. Zachytily zásahy času do lidské historie a životního prostředí, zemětřesení i jiné přírodní katastrofy, které nás ovlivňují po staletí. Zachytily atmosféru válečných konfliktů, zdí a jiných bariér, které si stavíme a které se stávají symboly strachu a nenávisti, postavil vedle sebe dva protikladné póly – přírodu a industriální svět, které jsou v dlouhodobém konfliktu neméně bolestném a zhoubném. Koudelkova angažovanost nás skrže velkoformátové obrazy upozorňuje na nerovnováhu vztahu člověka a jeho prostředí a zároveň odhaluje lidský sklon k nikdy nekončící destrukci. Výstava je přístupná zdarma, a to až do 23. září. ●

→ www.ngprague.cz

Vladimír Škoda v Troji

Konfrontace bohatě barokně zdobeného interiéru s abstraktními a minimalistickými prostorovými formami není výstavám v Trojském zámku cizí. Tentokrát kromě absolutního sférického tvaru vstupuje na scénu také hra s odrázem. Jejím stvořitelem je sochař Vladimír Škoda. Lesklý povrch jeho objektů odráží a deformuje prostředí, které překypuje barvami a příběhy zobrazenými na nástěnných malbách, a otevírá divákovi magický iluzivní prostor. Není náhodou, že se výstava jmenuje Harmonices Mundi - Johannes Kepler, stejně jako astronomovo rozsáhlé dílo z roku 1619. Právě díky němu došel totiž Škoda k odhalování různých možností kovu, stejně tak jako k hledání souladu mezi tělesy naší sluneční soustavy a souzvuku v různých oblastech existence. Výstava probíhá v Galerii hlavního města Prahy v Trojském zámku do 4. listopadu. ●

→ www.ghmp.cz

Svět knihy

Komiks už dávno neznamená jen příběhy pro děti, a nejen proto se stal jedním z hlavních programových témat letošního mezinárodního knižního veletrhu Svět knihy. Fanoušci komiksové literatury tak budou mít jedinečnou příležitost setkat se s komiksovými autory: Jaromírem 99, Karlem Jeriem, Nikkarinem, Vojtěchem Maškem, Lucií Lomovou, Pavlem Čechem či autorem Čtyřlístku Jaroslavem Němečkem. Ze zahraničí dorazí silná delegace německy mluvících autorů v čele s Reinhardem Kleistem, dále pak Francouzka Catel Muller či Finka Kati Närhi. Především však Svět knihy v Praze přivítá legendárního filmového a komiksového tvůrce Alejandra Jodorowského. Nejen za komiksem se na Svět knihy Praha můžete vydat od 10. do 13. května na Výstaviště. ●

→ www.svetknihy.cz

Duet pro jeden hlas

Světově úspěšné drama o realitě života s roztroušenou sklerózou a o tom, zda je možné složit „rozloženého“ člověka zpátky, bude mít premiéru v La Fabrice 21. května v 19.30 hodin. Skutečný příběh talentované houslové virtuosky Stephanie Abrahamsové z pera Toma Kempinského herecky obsadili Zuzana Stivínová a Jan Novotný. Vstupenky na Duet pro jeden hlas o umělkyni, jejíž cesta se ztratila v bílých mísách paměti, můžete zakoupit na pokladně La Fabriky (Komunardů 28) nebo na webu. ●

→ www.lafabrika.cz

Divadlo masek

Velmi netradiční soubor Familie Flöz, jehož historie sahá do roku 1996, kombinuje divadlo masek, tanec, pohybové divadlo, akrobaci, improvizaci i klaunství. A protože to všechno umějí moc dobré, získala si Familie Flöz srdce nejen velkých, ale i malých diváků. Všechna loňská představení Hotelu Paradiso byla beznadějně vyprodaná. Letos se tento úspěch Jatka78 pokusí zopakovat s inscenací Infinita, kterou má soubor v repertoáru od října 2016. Diváci se mohou těšit na šest zábavných večerů, které proběhnou od 22. do 27. května. Ve hře účinkují i samotní zakladatelé Familie Flöz Hajo Schüler a Michael Vogel, kteří ji také režírovali. ●

→ www.jatka78.cz

Musím ti něco říct

Jatka78 nejsou jen Mekkou nového cirkusu, ale v květnu nabídnou také podnětný činoherní repertoár. Soubor Vosto5 zde totiž uvede premiéru své inscenace Musím ti něco říct. Spustí se před vám kolotoč událostí, který může nastartovat zdánlivě nevinná věta: Musím ti něco říct. Když máš něco na srdci, musíš to na jazyk. A co teď s tím? Chcete být u toho? Premiéra se uskuteční 7. května od 19.30 hodin, režie se tentokrát ujal Ondřej Cihlář a kromě něj v inscenaci vystoupí také Jiří Havelka, Ondřej Bauer, Tomáš Jeřábek a Petr Prokop. Na reprize se můžete těšit 8. a 13. května. ●

→ www.jatka78.cz

V ohnisku poezie

Tereza Semotamová (*1983, Boskovice), absolventka scenáristiky a dramaturgie na Divadelní fakultě JAMU a germanistiky na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, je mimořádně proměnlivá autorka. Nelpí na literárních žánrech a druzích, tu si stříhne drama, tu rozhlasovou hru, jindy povídku anebo román... Je podepsaná například pod scénářem k audiodramatu Rozeznání - Lidice 2012, v roce 2016 jí vyslá mimořádně vtipná experimentální próza Počong aneb O pinožnosti lidské existence, kterou napsala se svým životním souputníkem Jakubem Vítkem, a tento rok jí nakladatelství Argo vydá román Ve skříni. Žíví se však především překládáním současných německy píšících spisovatelů, které českým čtenářům dokáže představit i osobně, jako moderátorka a tlumočnice literárních večerů. Je také nejvlastenečtější hosteskou stánků prezentujících českou literaturu na mezinárodních knižních veletrzích, aktivní členkou českého PEN klubu a Obce překladatelů a bojovnicí proti veškerému bezpráví. V této souvislosti je její občasná básnická tvorba, dostupná například na blogu www.nedelnichvilkapoezie.cz, jen drobnoučkou ve stínu výraznějších počinů, nicméně neméně závažnou. Posudte sami... ●

připravuje Ivana Myšková

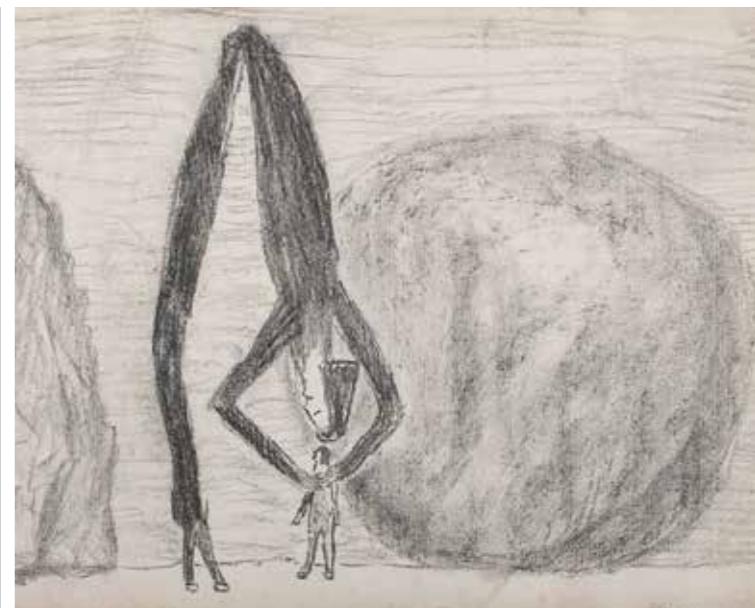
Deratizace představ

mí příbuzní na Letné maj
štěnice
nesmím to nikde říkat
štěnice žijou s náma
chápeš
štěnice na Letné
jo fakt na Letné
Šéptá mi na balkoně kulturní instituce
všude doma po tý deratizaci
takovej brajgl
hele štěnice budou a my
nebudem
ježiš neríkej to slovo už
vůbec
dyťs ho řekla sama už asi
tisíckrát
dyby to prasklo ta ostuda
v kanclu
prosim tě ti maj doma něco
mnohem horšího
třeba jako co
třeba divno dusno peklo
představ si
a myšlenky
jo a taky příbuzný

My tancovat nemusíme

Otcem snadné vizuální rozpoznatelnosti produkce Jazzové sekce, od jejíhož vzniku uplynulo již téměř půl století, je nepochyběný Joska Skalník. Grafický jazyk, který zvolil pro její jednotný vizuální styl, se vyznačoval sebevědomou čistotou, s níž uměl zúročit ohlasy samizdatové estetiky a těžit z limitované kvality tehdejšího tisku. Autor se během posledních dvaceti let ke své práci grafického designéra příliš neohlásil, obvykle jí ani nezařazoval do svých malířských bilančních přehlídek. V letošním roce, kdy oslaví 70. narozeniny, se rozholdl tento segment své práce vystavit v reprezentativní síři, a tak máte do 4. června možnost v DOXu zhlédnout jeho výstavu My tancovat nemusíme, která představuje to nejlepší z jeho grafické práce. ●

→ www.dox.cz

Sny Terezy Říčanové

Výstava kreseb uznávané ilustrátorky a grafičky Terezy Říčanové proběhne v knihkupectví Trigon v Bubenské 3. Absolventka ilustrace a grafiky u Jiřího Šalamouna na VŠUP představí kresebně záznamy svých snů, kterým se věnuje už více než dvacet let, spolu s barevnými krajinami. Spojení snových obrazů a scenerií s kresbami reálných krajin prohluší vnitřní obou těchto dimenzi, reality i imaginaci. „Podoba snové krajiny mne extrémně zajímá, ovšem zachytit se mi daří jen ubohé trosky snové říše...“ Říčka autorka, která se na sny i připravuje, aby je jakýmsi vědomým fotoaparátem ve spánku zachytily k pozdějšímu zpracování. Výstavu kreseb Terezy Říčanové v knihkupectví Trigon zahájí ve středu 16. května v 18 hodin malířka Hana Puchová. Výstavu lze zhlédnout v otevřací době knihkupectví až do 13. července. ●

→ www.trigon-knihy.cz

Nezamrzni

Pro všechny mladé milovníky filmu se od 4. do 6. května uskuteční v DOXu druhý ročník neziskového Young Film Festu. Letos se pod heslem Nezamrzni zaměří na skandinávskou kinematografiю, promítat se budou tři nejlepší severské filmy letošního roku a hlasování rozhodne, který se festivalovým návštěvníkům nejvíce zalíbí. Kromě filmů je ovšem připravena také řada filmových workshopů, které kombinují různá moderní umělecká odvětví s filmovou tvorbou. Film se tu propojuje například s tancem nebo komiksem. Festival je určen mládeži od 12 do 18 let a registrace probíhá na webu. ●

→ www.youngfilmfest.cz

Čerstvý vzduch v Tiskárně

Zimní odpočinek se chýlí ke konci a Tiskárna na Vzdachu zahajuje svou šestou sezonu. Od konce dubna do září se opět můžete těšit na pravidelná letní kina, party večery, koncerty českých i zahraničních kapel, food festivaly a další akce, navíc v novém kabátě, protože prostor pravě prochází rekonstrukcí. Už teď můžeme prozradit, že na čerstvém vzduchu pod korunami stromů zahrál australský The Cat Empire, jejichž hudba zahrnuje několik žánrů od ska či reggae přes jazz po latinskoamerickou hudbu, nebo například buskerská dvojka Pierce Brothers, která zazářila na loňských Colours of Ostrava. A z české hudební scény můžeme očekávat electro undergroundovou kapelu Midi Lidi nebo Prago Union. Podrobný program všech akcí bude postupně přibývat na webu a na Facebooku. ●

→ www.tiskarnanavzduchu.cz

MĚSTEM NA PŮJČENÉM KOLE

Text – Jiří Motýl, šéfredaktor online magazínu Prahou na kole, Foto – Archiv Ofo a Rekola.

Co by měli provozovatelé bikesharingu zajistit?

Mezi nová opatření patří viditelné označení kol názvem provozovatele, identifikačním číslem a telefonním číslem pro hlášení případných problémů. Firmy také ponosou odpovědnost za škody způsobené uživateli včetně nevhodné nebo nebezpečné odložených kol. K tomu by měly být dostatečně pojistěny. Aplikace služby má být dostupná v českém i anglickém jazyce. Provozovatel má povinnost informovat uživatele o bezpečné jízdě ve městě a projednat s příslušnými městskými částmi vhodná a bezpečná místa k odkládání jízdních kol, tak aby kola neomezovala ani neohrožovala ostatní účastníky provozu. Nepojetzdná a poškozená jízdní kola by měly provozovatel bezodkladně odstranit. Více viz usnesení Rady HMP č. 476 ze dne 13. 3. 2018 na www.praha.eu.

Příběh bikesharingu se začal psát v červenci 1965 v Nizozemsku. Anarchistická skupina Provo tehdy umístila do amsterdamských ulic padesát bíle natřených kol. Šlo o reakci na rostoucí počet aut a masivní znečištění vzduchu. Automobilu mělo v centru nahradit dvacet tisíc bílých bicyklů, které by si mohl kdokoliv bezplatně vyplácet a kdekoliv zanechat. Záměr se ale neujal a policie bílá kola z ulic obrátila odstranila, údajně aby bicykly zdarma veřejnost nepodněcovaly ke krádežím. Od té doby prošla myšlenka sdílení kol velkým vývojem (viz box) a je už dobrým zvykem, že se v rámci evropských metropolí jako třeba Vídni, Paříži, Londýně nebo Varšavě kromě MHD sveze i na kole.

Jízdní kola jsou totiž na vzdálosti mezi jedním a pěti kilometry nejrychlejším dopravním prostředkem. Řadou měst, zejména jejich centry, je navíc jednodušší a mnohdy i rychlejší projet na kole než autem. Kromě pozitivního účinku na zdraví má bikesharing i ekologické dopady. Pokud lidé přesednou z aut na kola, sníží se emise, počet kolon a další negativa dopravního přetížení. Například po zavedení systému Vélib v Paříži 20 % jeho uživatelů sdělilo, že používá auto méně než

před přesedláním na bicykl. Oproti vlastnímu kolu poskytuje bikesharing navíc komfort v tom, že v cíli cesty můžete kolo jednoduše zanechat a víc se o něj nestarat. Krádeže a servis kola leží na bedrech provozovatele systému. V roce 2016 uvažoval o zavedení vlastního bikesharingového systému i magistrát hlavního města Prahy. Systém tehdy počítal s rozmístěním pevných stanic, kde by se kola půjčovala a vracela zpět. Veřejnou zakázku ale nakonec magistrát zrušil poté, co Úřad pro ochranu hospodářské soutěže našel v zadání zakázky za 100 milionů korun několik chyb. Namísto vlastního systému se nyní rozhodl magistrát dát prostor soukromým firmám.

Kam s ním?
S rozvojem chytrých telefonů, dostupného mobilního internetu a satelitních navigačních systémů je dnes uživatelům k dispozici již čtvrtá - bezstanicová - generace bikesharingu. Poloha kol je nejčastěji kontrolována za pomoci GPS a uživatelé si už nemusí bicykly půjčovat a vracet u k tomu určených stanic - kolo lze za pomocí mobilního telefonu zamknout kdekoli a pak ho podle mobilní mapy zase najít. Registraci s pla-

Když byl loni ze dne na den uzavřen provoz na Libeňském mostě, mohli si lidé zkrátit cestu díky sdíleným kolům. Takzvaný bikesharing se do ulic vrací i letos, ale již s přesně definovanými pravidly.

tební kartou a mobilem zvládnete v klidu online. V Praze jsme během několika posledních let potkávali na tomto principu fungující Rekola. Opravdový boom těchto systémů ale způsobil v roce 2017 asijské společnosti, například Ofo, Mobike a Obike, které vyrazily za svou celosvětovou expansí. Na Sedmičce byla loni na podzim k dispozici kola čínské společnosti Ofo, jež operuje ve 250 městech v jednadvaceti zemích po celém světě a má zhruba 200 milionů uživatelů. V testovacím režimu se zde pohybovalo kolem 300 jejich kol, na kterých Pražané uskutečnili okolo 25 tisíc jízd. Bezstanicová Rekola i Ofo se do Prahy vrátí i v sezóně 2018 a zájem o vstup na místní trh annoncuje i další společnosti, jako třeba Obike.

Tyto bezstanicové systémy mají ale také svá negativní. Jejich provozovatel musí počítat s nepořádnými uživateli, kteří kolo zamknou v místech, kde bicykly nemají co dělat. U systémů, jako má Ofo, které k zamčení nepotřebují žádný pevný bod, lze navíc kola snadno zvednout a kamkoliv přemístit nebo poválit. Bezstanicové systémy jsou tak velmi závislé na správném zacházení uživatelů a samozřejmě kladou i nároky na město a jeho úřady - především na nastavení pravidel, tak aby byl bikesharing především přínosem. Nezbytná je také schopnost tato pravidla vymáhat. V tomto ohledu nezůstává pozadu ani pražský magistrát, ani Praha 7.

V mezích zákona
Sedmička sice sdílení kol fandí, ale po bikesharingových společnostech vyžaduje dodržování platných zákonů stejně jako okamžité řešení nevhodné odložených kol. „V případě, že provozovatel nebudé na naši výzvu reagovat, jsme připraveni zjednat porádce sami, například i odstraněním nepovoleného bikesharingového stanoviště a spuštěním správního řízení. Dílčí problémy s odstavnými koly jsou porád, proto ÚMČ Praha 7 požaduje, aby provozovatel své služné klienty odměňoval a naopak aby problémové klienty sankcionoval,“ říká vedoucí Odboru dopravy z Úřadu městské části Praha 7 Jan Kovařík. Práci úřadu již okusil třeba bikesharing Velonet, který u zavřeného Libeňského mostu umístil své stojany bez potřebného projednání a následně je musel na výzvu přemístit. Podobně musela v minulosti své nepovolené stojany řešit i Rekola.

Magistrát navíc v polovině března schválil kritéria, která by

měl provozovatel bikesharingo-vého systému a jeho jízdní kola splňovat. Standardem by měla být údržba kol, úklid špatně odstavených kol, provoz nonstop servisní linky nebo třeba dohoda s městskou částí na tom, kde by kola měla být správně parkována (viz box). Pravidla zatím mají jen formu doporučení, protože magistrát nechce odvětví zatížit přísnou regulací. K té je ale odhodlán přistoupit, pokud by jednotlivé firmy na dodržování schválených pravidel rezignovaly. K takovému zpřísnění režimu byla letos nucena přistoupit Vídeň. Přicházející sezona tak ukáže, zda je příprava Prahy dostatečná.

Nejde jen o pravidla, město by mělo reagovat i vytvořením podmínek pro cyklistickou dopravu. Ostatně z posledních zpráv vyplývá, že Praha chce v budoucnu bikesharing integrovat do systému městské hromadné dopravy. Minimem by mělo být stanovení dostatku oficiálních míst, kde lze kola zaparkovat. Některé

metropole například cyklistům povolily bezplatné odkládání kol v parkovacích stáních, podobně jako to mají v pražských modrých zónách motorky, jiné naopak budují nové cyklistické stojany, třeba i ve spolupráci s provozovateli bikesharingu.

V Praze je budování cyklistických stojanů v kompetenci městských částí, a podmínky se tak značně liší obvod od obvodu. Praha 7 vloni ve spolupráci s TSK, která výstavbu cyklistických stojanů finančuje, nainstalovala několik desítek nových stojanů, které slouží jak občanům s vlastními koly, tak bezstanicovým bikesharingovým bicyklům. „Je skvělé, když se městské části chtějí podílet na vytváření městské cyklistické infrastruktury. Například Praha 7 nainstalovala už několik cyklostojanů podle našich tipů. Za každou takovou spolupráci jsme moc rádi a moc nám pomáhá,“ pochvaluje si součinnost s městskou částí Nina Adamcová z Rekola.

Zodpovědní uživatelé

Uvidíme, s čím jednotlivé firmy provozující bikesharing na jaře přijdou, jak budou reagovat na případné obtíže s parkováním bicyklů a jak bude která městská část schopná dané potíže řešit. Rekola i Ofo každopádně slibují vzdělávání svých uživatelů a příkladnou péčí o zaparkovaná kola. „V ulicích se budou pohybovat týmy inspektörů, kteří se o systém budou starat. Budou sledovat ulice a dohlížet na to, zda jsou kola zaparkovaná na správném místě. V případě potřeby budou také schopni poradit zákazníkům,“ říká Kacper Winiarczyk, šéf Ofo pro střední a východní Evropu.

Podobně zodpovědný přístup slibují i Rekola, jež svou flotilu ze současných 350 kol zvýší na 500. „Klademe velký důraz na respekt k veřejnému prostoru tak, aby kola nepřekážely chodcům nebo například handicapovaným. Při nahlášení nevhodné stojanové kola kontaktujeme uživatele. Pokud není schopné kolo přeparkovat sám, posíláme tam naše servismany,“

vysvětlila Nina Adamcová. Sama aplikace navíc cyklistu upozorní na to, že kolo vrátil na špatné místo, a uživatel tak má šanci kolo umístit tam, kam patří. Vrácení kola mimo povolenou zónu se mu prodraží, nepořádný cyklista je automaticky potrestán jednorázovou pokutou ve výši 320 korun.

Obě společnosti také chystají různé novinky. Rekola získala se startem sezony lepší světla, snadnější nastavování výšky sedla a možnost půjčovat si kola přes chatbot v aplikaci Messenger. Ofo zase slibuje postupné nasazení bicyklů přizpůsobených evropské výšce postav a v budoucnu snad i výpomoc elektromotoru, který právě vyvíjí.

Chcete bikesharing vyzkoušet? Většinou vám stačí stáhnout si mobilní aplikaci a během pár minut můžete využít. Některé společnosti nabízejí i první jízdu zdarma. Prostudujte si tarify jednotlivých poskytovatelů bikesharingu a základy bezpečné a ohleduplné jízdy ve městě a vzhůru do sedel! ●

Historie bikesharingu

Obecně se hovoří se o čtyřech generacích bikesharingu. První nejprimitivnější systémy představovala v podstatě jen kola odložená v ulicích, na která mohl kdokoliv nasednout a zase je ke klešti zanechat, jak to plánovala třeba nizozemská anarchistická skupina Provo. V devadesátých letech se začaly objevovat bikesharingové systémy druhé generace, jejichž provozovatelé se snažili čelit nekontrolovaněm krádežím půjčování bicyklů na minci na principu nákupního vozíku. Prvním a jedním z nejdéle fungujících systémů druhé generace byl bikesharing Bycykler København v Kodani. Ten mohli uživatelé v dánském hlavním městě vyzkoušet mezi lety 1995 a 2012. Tento systém přinesl klasické prvky fungování, které můžeme nalézt u mnohých bikesharingů i dnes: pevně stanovené místo vracení a částečné financování z reklamy umístované na jízdní kola. Základní problém ale vyřešen nebyl – anonymita uživatelů a z toho plynoucí složitá postihnutelnost nedodržení pravidel půjčování. Ani systémy druhé generace neměly často příliš velkou životnost a kola se stávala obětí nesvědomitých uživatelů, v horším případě vandalů a zlodějů.

V Praze jsme si již vyzkoušeli všechny systémy, i když nikdy ve velkém měřítku. Stanicový systém třetí generace spravuje již několik let v pražském Karlíně firma Homeport. V letech 2013 a 2014 fungoval v Suchdole nízkonákladový bikesharing druhé generace Kola narůžovo. Tim se inspiroval Rekola při tvorbě svého bezstanicového systému čtvrté generace. Rekola byla zprvu také založena především na komunitní práci dobrovolníků a teprve postupem času se profesionalizovala v komerčně působící firmu. Na různých předváděcích akcích se představili i další zájemci o provoz bikesharingu v Praze: ať už to byl Velonet, dceřiná firma reklamního gigantu BigBoard, JCDecaux, singapurský Obike nebo třeba čínské Ofo, které si mohli kdokoliv vyzkoušet na podzim 2017 právě na Sedmičce.

Čínský gigant Ofo získal minulý rok investici ve výši 700 milionů dolarů (přes 14 miliard korun) od čínského e-commerce obra Alibaba. To vedlo až ke spekulacím o nové investiční bublině. Objevují se dohady, že podobné firmy by mohly skrze celosvětovou síť bikesharingu sbírat cenná data o tom, kudy se lidé pohybují a kde tráví čas. Také se hovoří o možnostech využití bikesharingu a jeho uživatelů pro doručování zásilek ve stylu sdílené ekonomiky nebo o možnostech nabízet bikesharing jako bonusovou službu věrným zákazníkům. Ale patrně největší potenciál – a velmi spornou – příležitostí k zisku jsou zálohy, které musí každý uživatel při registraci zaplatit. Ty sice jednotlivě nejsou velké, ale celosvětově působící společnosti takto výbírají obří částky.

Hobulet květen 2018

Nejlepší podniky Sedmičky

Další ročník ankety o nejlepší firmy, provozovny a živnostníky Prahy 7 zná své vítěze. Soutěže s názvem Nejlepší na Sedmičce se letos zúčastnilo na tři sta podniků v jedenácti kategoriích. Jejich zákazníci jim rozdali více jak deset tisíc hlasů. Jak hlasování dopadlo?

Kavárny a cukrárny

- 1 Erhartova cukrárna
- 2 Cukrárna Alchymista
- 3 Café Letka

Květinářství, bytové doplňky a dárky

- 1 Kytky od Pepy
- 2 Belles Fleurs – Květinový svět
- 3 Noa

Reality, finanční, advokátní služby a architektonické kanceláře

- 1 First
- 2 Viva Reality
- 3 Designo Studio

Relax, krása a zdraví

- 1 Hell.cz
- 2 Masáže Letná
- 3 Infinit Holešovice

Restaurace a bary

- 1 Bio Oko
- 2 Bar Cobra
- 3 Mr. HotDog

Potraviny

- 1 Antonínovo pekařství
- 2 Vinotéka Vínečko
- 3 Pizza Letná

Info

Móda a designové obchody

- 1 Látky Mráz
- 2 Dobročinný obchod Sue Ryder
- 3 CVRK design

Volný čas

- 1 Sokol Praha 7
- 2 Pídlovadlo
- 3 Stěna Holešovice

Domácí potřeby, IT služby, elektronika, papírnictví

- 1 Podnik.net
- 2 Papírna
- 3 Papírnictví Zelenková

Remeslníci

- 1 Ramico
- 2 Letenský manžel Jan Wemblout
- 3 Dachservis CZ

Ostatní

- 1 Vnitroblock
- 2 Knihkupectví Kosmas Letná
- 3 Národní zemědělské muzeum

Milé čtenárky, milí čtenáři, tato stránka je určena jednotlivým stranám v zastupitelstvu, které střídavě stanovují otázku k diskuzi. Možnost odpovědět dostaly všechny strany. Tentokrát se ptá TOP 09:

Jaký máte názor na nové plány na rekonstrukci ulice Františka Křížka?

TOP 09

Revitalizace sama o sobě nikdy není špatným krokem. Pouze se vždy musíme pozorně podívat na to, jestli je potřeba a jestli se chystá zrovna tam, kde je potřeba nejvíce. U ulice Františka Křížka na Letné bychom se měli zaměřit hlavně na charakter provedení rekonstrukce a na její cenu. Revitalizace ulice by měla stát 20 milionů Kč bez DPH. Treba sousedé v Praze 8 mají na podobnou rekonstrukci ulice Zenklova zatím spočítány náklady ve výši 4,6 milionu. Jejich Zenklovka je údajně neodkladným tématem a bezesporu je to místo, které revitalizaci potřebuje.

U Františka Křížka se dá o mnohem spekulovat. Je to opravdu takový střed Prahy 7, aby se zrovna tam investovalo 20 milionů? Samotný návrh je na papíře hezký, ale bude revitalizace všechny prospěšná? Určitě se omezí

parkovací místa, přibudou stojany na kola a jiné překážky, také stromy, což je hezké, ale nevíme, jaké budou finální výšky, apod. Bude to za to stát? Co na to obyvatelé ulice? Určitě by se dalo i ušetřit nebo investovat jinde. Investujme prostředky efektivně.

Otto Sixtus Libal, místopředseda TOP 09 Praha 7

ODS

Už samotný zájem rekonstrukce za víc než 20 milionů korun je pochybný. Podobu jedné ulice na Letné chce totiž radnice „vylepšit“ za zhruba stejně peněz, kolik má letos v rozpočtu na opravu všech chodníků v Praze 7. To je obrovský nepoměr. A je logické se ptát, proč má projít výsádky rekonstrukcí právě ulice Františka Křížka.

Problematický je ale i samotný vítězný projekt. Pokud se bude realizovat, v ulici se zásadně sníží počet parkovacích míst – ze současných 158 na 110. To vše v lokalitě, která trpí dlouhodobými problémy s parkováním. Placené noční parkování v OC Letná není alternativou pro rezidenty, kteří za celodenní parkování v modré zóně platí 1200 Kč ročně.

V souvislosti s parkováním je poučné pročistit si zadávací dokumentaci pro architektonickou soutěž, kterou vloni podepsal starosta Čížinský. Píše se v ní jednak to, že „parkování může být v rámci návrhu upraveno, nemělo by však dojít ke snižování kapacity rezidenčních parkovacích stání. Případný úbytek

parkovacích míst by měl být zdůvodněn.“ Na dalším místě ale najdeme skutečnou perlu: „Ulice pobírá množství aut, která jsou v ní zaparkována. (...) Auta jsou problémem pro chodce a taktéž by došlo ke zkrášlení ulice, pokud by se zbavila aut (...).“

Je možné, že pana starostu i jeho kolegy rádění pobírají auta v ulicích. Každopádně by měli vysvětlit, proč schválili zadání, které si v klíčové oblasti evidentně protíče, a posvětili výběr projektu, který znamená snížení kapacity pro parkování v ulici třetinu. O důvěryhodnosti architektonické soutěže, za kterou městská část zaplatí celkem 1,2 milionu, to opravdu nesvědčí. Vítězný návrh obsahuje ještě jednu perlu. Počítá s tím, že v ulici vznikne pomník připomínající činnost předválečného novináře Rudého práva a komunistického agitátora Františka Křížka. To je naprostě nepřijatelné a nechápu, že k tomu vedení radnice mlčí. Důstojnou připomínce naopak zaslouží významná politička Františka Plamínková, rovněž zavražděná nacisty. Její jméno ostatně ulice nesla, než ji „soudruzi“ v sedesátých letech dali dnešní název. A dnes ho nese i zdejší základní škola.

Tomáš Bartovský, člen oblastní rady ODS Praha 7

Reakce radnice:

Současný počet parkovacích míst v ulici Fr. Křížka je 120, po realizaci vítězného projektu jich bude 110. Nedojde tedy ke snížení počtu parkovacích míst o 48, jak se mylně uvádí v příspěvku ODS, nýbrž pouze o 10.

ANO 2011

Koncem loňského roku vyhlásila radnice městské části Praha 7 otevřenou architektonickou soutěž o návrh řešení (revitalizaci) ulice Františka Křížka. Bezesporu jde o kladný krok demokraticky zvoleného orgánu v rozhodování o podobě veřejného prostoru. Nejen v Praze jsme svědky tvrdých souborů různých subjektů – zájmových skupin/organizací/orgánů/zastupitelů/občanů/ekologických teroristů/ideologií atd. o podobu veřejného prostoru, které pak po zvětšení „taky novináři“ pumpují adrenalin do krevního oběhu dezorientovaného občana. Jen tak pro příklad: developer (v poslední době jedna z nejhorších nadávek) x občanská sdružení, automobilisté x cyklisté (schopní se na protestní jízdě městem mezi sebou zranit více než při střetu s motorovým vozidlem), územní plán x vlastník nemovitosti, stát x kraj x obec, kuřák x nekuřák, zkorumponovaný či nezkorumponovaný zastupitel x volič, památkář x zdravý selský rozum, trhovec x MHMP (resp. tržní řád)/MČ, rigidnost až zatvrzelost legislativy x revoluční iniciativa, pejskař či chovatel jiného domácího mazlíčka (tady nebudou zabíhat do podrobností, ale začíná to čínským prasetem, nepřežívajícími sudokopytníky, jorkšíry... a končí to rozvodem) x občan/nechovatel brodící se v exkrementech, lidožrout x vegetarián etc.

Obyvatel Prahy 7 má to šestí, že rozhodování o veřejném prostoru není v této městské části v krizi, ale naopak v objektivním výběrovém procesu, na kterém se shodla radnice s opozicí. Bohužel, mám poznatky z jiné městské části Prahy, kde starostka z politické strany z propadliště dějin zřejmě hnána vidinou provize z předpokládaných nákladů (cca 88 mil. Kč) za realizaci revitalizace náměstí byla po konfrontaci s voliči za tento „urbanistický nesmysl“ dohnána k odstoupení (samozřejmě ne z funkce – té se většinou každý zastupitel politické strany, která ztrácí preference, drží), ale jen od realizace tohoto blbozáměru.

Soutěž skončila, odborná porota svým usnesením vyhlásila výsledek a Rada MČ P7 tohoto vítěze oficiálně svým usnesením potvrdila.

... nu, a teď končí legrace: radnice si pozvala k jednání autory prvních tří oceněných návrhů (ze sedmi), při kterém bude „vybrán zhotovitel projektové dokumentace“ ... no opravdu sorry?! ... neotevřel se tímto jednáním radnice prostor pro korupci - např. že vyhraje řešení autora „bloba“ na třetím místě nebo...?

Radnice vystavila všechny návrhy k veřejné diskuzi, již jen aby předešla důsledkům náměstí důvěrně známé stošestky, ale otázkou zůstává, jestli běžný občan dokáže „přečíst“ z vystavené dokumentace návrhů, co by si ve veřejném prostoru žádal.

Velmi rád bych do budoucna konstatoval, že soutěž nebyla zbytečná a zařadí se do kladných příkladů reálného prostoru!

No ale teď zpět k „jádro pudla“ (pro čtenáře/pejskaře - opravdu nechci konzumovat psí maso, jde jen o rčení): ať si kdo chce co chce říká o veřejném prostoru - amatérský zásah kohokoliv do jeho řešení nepochyběně povede k místní/politické/časové dezorientaci (o duševní dezorientaci se zde nemohu rozepisovat,

neboť bych si tím mohl navodit trestní stíhání za šíření poplašné zprávy!). ●
Ing. arch. Zdeněk Kupec, ANO 2011

ČSSD

Zájem rekonstruovat ulici Františka Křížka je jednoznačně správný. V ulici se nacházejí nejen bytové domy a školy, ale také jediné letenské kino. I proto si zaslouží, aby se stala přívítavější, a to nejen pro obyvatele Prahy 7, ale také pro návštěvníky z jiných částí města nebo pro turisty. Vítězný architektonický návrh vzešel z mezinárodní veřejné soutěže a vizualizace je podle všech hledisek velmi zdařilá. Realizace projektu zcela určitě povede k dalšímu zkomplikování veřejného prostoru naší městské části. Jedinou nevyjasněnou otázkou, na kterou nemáme jasno odpovědě, je, zda touto rekonstrukcí ubudu parkovací místa, kterých je na Letné již dnes nedostatek. Případně o kolik jich bude méně a jak by bylo možné tento úbytek nějakým způsobem kompenzovat? ●

Tomáš Petříček, ČSSD Praha 7

PRAHA 7 SOBĚ

V Praze 7 je množství ulic, které by měly být rekonstruovány. Ulice Františka Křížka je ulicí, která přirozeně spojuje dva městské parky, kde se nacházejí dvě základní školy, služebna Policie ČR, nově přestěhovaná Poliklinika Praha 7, ale i divadlo Alfred ve dvoře nebo Bio Oko. Po vybudování a otevření OC Letná v jeho nové podobě, kterou PRAHA 7 SOBĚ s developerem vyjednala, bude navíc na severním konci této ulice pasáž procházející skrz obchodní dům, která ulici ještě prodlouží a propojí ji se Stromovkou a budoucí vlakovou zastávkou Praha Výstaviště. Současná podoba ulice jako klíčové přesí tepny a současně jako veřejného prostoru, kterým obyvatelé Prahy 7 nejen procházejí, ale také tam tráví čas, však nevyhovuje – chodníky stále nejsou nově vydlážděné, prostor je bariérový a podmínky jeho využití pro obyvatele jsou spíše improvizované. Problémy s tím spojené často zmiňovali i obyvatelé Prahy 7 při veřejných setkáních. Bylo tedy na čase dát ulici nový kabát. PRAHA 7 SOBĚ pokládá za správné, aby taková proměna veřejného prostoru financovaná městskou částí vzešla z mezinárodní architektonické soutěže, jako jsme to v minulosti udělali s novou radnicí, na niž se nám díky tomu sešlo více než 70 návrhů. Stejně jsme postupovali i v případě ulice Františka Křížka, kde odborná porota vybírala z devíti návrhů. Vítězný návrh pochází z dílny architekta Josefa Hlavatého a jeho podobu si můžete prohlédnout spolu s dalšími návrhy až do poloviny května na chodbě radnice nebo na internetových stránkách Prahy 7. PRAHA 7 SOBĚ zejména oceňuje, že návrh počítá s vysazením stromořadí, neboť stromy v ulicích na Letné tradičně patří. Jejich vysazování je naši snahou při všech rekonstrukcích, ale kvůli hustým inženýrským sítím je to velmi komplikované. Dále vítáme rozšíření před-

prostoru před školami a před kinem Oko, kde se už za současné podoby ulice shromažďuje mnoho lidí – ať už dříve před vyučováním a po něm nebo návštěvníci kina před projekcí a po ní. Nová podoba ulice proto vytvoří větší a uzpůsobený prostor vybavený městským mobiliářem, navíc pro děti výrazně bezpečnější. Pozitivně hodnotíme také návrat k historické mozaikové dlažbě na chodnících. Změny přitom výraznější nezasáhnou do počtu parkovacích míst – ze současného počtu 120 jich ubude 10. Tento úbytek vynahradí podzemní garáže v OC Letná, ve kterých jsme pro noční parkování rezidentů smluvně zajistili 150 parkovacích míst. Věříme, že po rekonstrukci, která by měla začít v roce 2020, tak bude ulice Františka Křížka kvalitním a funkčním veřejným prostorem, jak si zasluhuje. ●

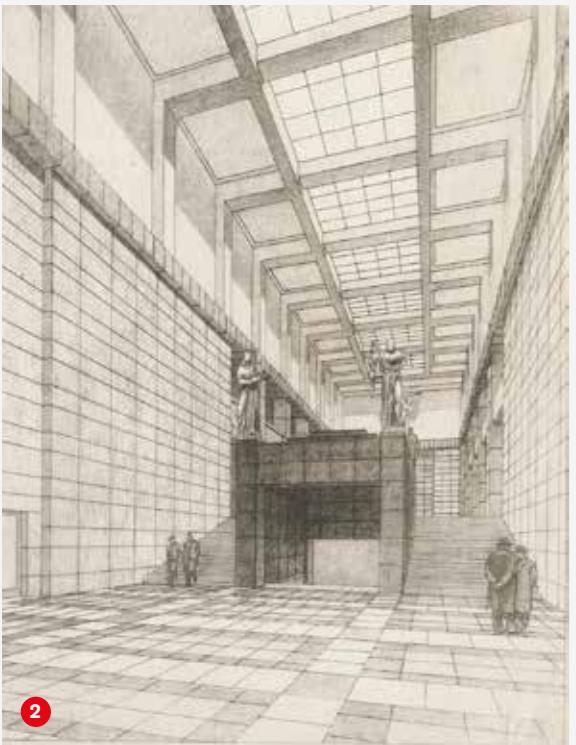
Zelení

Ulice Františka Křížka vnímáme jako důležitou osu Letné, která pulzuje nejenom kulturním životem. Nové je zde umístěno zdravotnické zařízení Prahy 7. Důvodem, proč byla ulice zádána v rámci soutěže, je tedy fakt koncentrace mnoha důležitých aktérů a také naše snaha ukázat, že soutěže jsou vhodné i pro ulice, kde se řeší především bezpečnost chodců, nové výsadby stromů a nové chodníky. Naše zkušenosti se snahami o výsadbu stromů ukazují, že ideální formou je právě komplexní řešení celého prostoru, neboť samostatné projekty výsadby stromů stejně musí být koordinovány s novými chodníky a výsadby stromů (pokud je možné) stejně musí často počkat až na nové chodníky. Nový návrh řešení ulice Františka Křížka proto vitáme, konečně bude náměstíčko před Bio Oko skutečným náměstíčkem a také se těšíme na nové stromy a bezpečnější přechody pro chodce, které jsou naši další prioritou. Zásadní otázkou ale je budoucí financování tohoto projektu, který je díky svému rozsahu a i formě řešení poměrně drahý. Např. letos jde do realizace dlouho připravovaný projekt rekonstrukce ulice Jana Zajíce, který kompletně hradi MČ Praha 7 ve výši cca 16 mil. Soutěž skončila, odborná porota svým usnesením vyhlašla výsledek a Rada MČ P7 tohoto vítěze oficiálně svým usnesením potvrdila. ... nu, a teď končí legrace: radnice si pozvala k jednání autory prvních tří oceněných návrhů (ze sedmi), při kterém bude „vybrán zhotovitel projektové dokumentace“ ... no opravdu sorry?! ... neotevřel se tímto jednáním radnice prostor pro korupci - např. že vyhraje řešení autora „bloba“ na třetím místě nebo...?

Ondřej Mirovský, místostarosta Prahy 7, spolupředseda Zelených v Praze

LETENSKÝ ARCHITEKT JAN ZÁZVORKA

2

3

Jan Zázvorka se narodil 21. května 1884 v pražských Nuslích, více než šedesát let však prožil na Letné, kde bydlel od poloviny dvacátých let až do konce života - nejprve v ulici Nad Štolou, později v dnešní Haškově ulici. Měl zde i řadu přátele, většinou umělců, kteří se pravidelně scházeli v místních vinárnících, kde debatovali nejen o umění. Chybělo však málo, aby se významný člen umělecké „letenské republiky“ minul povoláním a stal se typografem. Jeho otec, který pracoval jako truhlář u firmy Ringhofer na Smíchově, viděl v tehdy módním řemesle pro syna zajištěnou budoucnost. Naštěstí jej nakonec přesvědčil profesor Umělecko-průmyslové školy (UPŠ) sochař Antonín Popp, který v Janovi rozpoznal umělecký talent a místo praktického povolání mu umožnil studovat na této škole.

Kotěra - učitel i přítel

Po absolvování tříleté základní UPŠ studoval Zázvorka v letech 1902-1905 na speciální odborné škole architektury UPŠ u profesora Jana Kotěry. Vzhledem k tomu, že finanční výpomoc z rodiny na studia nedostačovala, pracoval Zázvorka jako kreslíř v kanceláři ředitele UPŠ architekta Jiřího Stiebrala a architekta Kamila Hilberta. Se školou podnikl Zázvorka pod vedením Jana Kotěry studijní cestu do Nizozemska, Belgie a Německa, kde se spolu s dalšími Kotěrovými žáky seznámoval s nejnovějšími světovými trendy v architektuře. Po absolvování studií až do vypuknutí světové války byl Zázvorka zaměstnán jako asistent u profesora Kotěry, který se postupně stal nejen jeho vzorem, ale i osobním přítelem. V období přímé spolupráce s Kotěrou byl Zázvorka vyslan do Zlína, aby jako stavbyvedoucí dohlížel na stavbu vily továrníka Tomáše Bati, kde spolupracoval na zařízení interiérů. Podílel se i na řadě dalších prací Kotěrova ateliéru, například na přípravě expozice pro Světovou výstavu v St. Louis nebo na návrhu pavilonu spolku Mánes u Kinského sadů. V roce 1908 vstoupil mladý architekt do výtvarného spolku Artél, s kterým spolupracoval při navrhování užitných předmětů a nábytku.

V roce 1914 byl Zázvorka odveden do armády na ruskou frontu. V roce 1915 přešel na ruskou stranu fronty a v roce 1916 vstoupil do československých legií. Jako legionář dosáhl hodnosti majora a velel kulometnému praporu pěšího pluku Jana Sladkého-Koziny. Do Čech se vrátil po cestě kolem světa s lodí Edelyn až v roce 1920. Po demobilizaci v roce 1921 začal opět pracovat jako architekt, nejprve v kanceláři architekta Josefa Záruby-Pfeffermanna. Největší stavbou, na které Zázvorka v této kanceláři spolupracoval, byl komplex chemického a biologického ústavu na Flemingově náměstí v Dejvicích.

Symbol české státnosti

V roce 1925 zvítězil ve veřejné soutěži na Národní památník na Vítkově. V roce 1926 se osamostatnil a kromě přípravy plánů na Národní památník a Vojenské muzeum na úpatí Vítkova, které navrhl ve spolupráci s architektem Janem Gillarem, realizoval v letech 1928 až 1930 návrhy obytných domů v Praze-Dejvicích, na Letné (Haškova 10 a Šimáčkova 5), v Holešovicích (Komunardů 40), v Bubenči a v Nuslích, dále rodinný dům pro svého přítele sochaře Ladislava Kofránka v ulici U Hadovky na Hanspaulce, funkcionalistickou Královu vilu ve Šlejnické ulici rovněž na Hanspaulce nebo kolonii rodinných domů družstva Vlastní domov v Praze-Michli. S architektem Vojtěchem Kerhartem byl spoluautorem Štefánikova domu na dnešním náměstí I. P. Pavlova (1929), s architekty Kamilem Roškotem, Josefem Kalousem a Jaromírem Krejcarem realizoval v letech 1935 až 1939 budovu dnešního ministerstva vnitra na Letné. V roce 1928 rovněž navrhl pomník legionářům ve francouzském Terronu a architektonicky zpracoval návrh na pomník legionářům ve Vouziers. Z dalších mezinárodních návrhů můžeme zmínit

Jan Zázvorka patřil k architektům, kteří výrazně ovlivnili panorama Prahy. Jeho životní dílo, Národní památník na Vítkově, se stalo vedle Hradčan a Vyšehradu dominantou metropole, zamýšlenou jako symbol demokratického státu. Svou stopu ale Zázvorka zanechal i na Sedmičce.

1 Původní model návrhu Národního památníku na Vítkově.

2 Jedna z variant řešení ústřední síně Národního památníku na Vítkově.

3 Jan Zázvorka (zcela vpravo) na zahájení výstavy Jednoty výtvarných umělců za účasti prezidenta E. Beneše a jeho choti.

architektonickou úpravu jezu a elektrárny v Kostelci nad Labem (návrh byl podán v roce 1930, stavba byla dokončena v roce 1931, plavební komora v roce 1932, elektrárna až v roce 1948) nebo práce na stavebních plánech továrny na stříbro Sellier a Bellot ve Vlašimi v roce 1933.

Hrubá stavba jeho nejvýznamnějšího díla, Národního památníku, byla ukončena v letech 1930-1931, interiéry ve stylu art-deco však do začátku druhé světové války nebyly dokončeny. Na výzdobě budovy, kam měly být původně umístěny ostatky legionářů a dalších význačných osobností republiky, se podílela řada význačných umělců - Karel Pokorný vytvořil čtyři rozměrné mramorové reliéfy Útek, Obrana, Umírání a Smrt, Otakar Švec monumentální sochy Věrnost a Statečnost, Jaroslav Horejc navrhl pro kolumbiárium a pro prezidentský salonek rozměrné kovové svícny a alegorické sochy, podle kartonů Maxe Šabinského a Jakuba Obrovského vznikla mozaiková výzdoba, na dalších uměleckých dílech se podíleli Otakar Španiel, Karel Kotrba a další umělci. Za ne zcela dokončený památník získal Jan Zázvorka na Mezinárodní výstavě umění a techniky v Paříži v roce 1937 nejvyšší ocenění - Grand Prix.

Součástí zadání soutěži na Národní památník byl i návrh na sochu Jana Žižky. Z veřejné soutěže v letech 1924 a 1927 nevzešli žádní vítězové, a tak byl v roce 1932 osloven Bohumil Kafka. Jeho obří bronzová socha, jedna z největších světových dřívek na světě, byla v roce 1941 připravena k odlití, ale dokončena a osazena byla až v poválečné době, po Kafkově smrti. V prostoru před sochou byl po druhé světové válce instalován hrob neznámého vojána, původně umístěný v kapli Staroměstské radnice.

Po převratu v roce 1948 nebylo dlouho jasné, jak bude s dominantní budovou udržující legionářskou tradici nalézeno. Nakonec byl Jan Zázvorka pověřen stavbu dokončit přistavbou v zadní části, kde byla umístěna sín Rudé armády, a to s výzdobou ve stylu socialistického realismu. V suterénu byly vybudovány místnosti sloužící jako úpravné pro mumifikované tělo prezidenta Klementa Gottwalda, které bylo v mauzoleu umístěno ve skleněném sarkofágu. V roce 1989 byl prostor znova upraven do původní podoby a předán Národnímu muzeu a v současnosti se do Národního památníku opět vrací symbolika české státnosti.

V letech 1946 až 1956 vypracoval Jan Zázvorka ještě společně s architektem Janem Žákem návrh výpravní budovy smíchovského nádraží, přestavbu restaurace na Střeleckém ostrově nebo úpravu hradu Pecka, některé menší stavby a úpravy pomníků.

Jan Zázvorka byl dlouholetým členem Spolku výtvarných umělců Mánes, předsedou Jednoty výtvarných umělců a dalších profesních a uměleckých sdružení i řady společenských organizací. Byl také členem Svazu československého důstojnictva a mistrem zednářské lóže Jana Amose Komenského, od roku 1937 pak řádným členem Československé akademie věd a umění a dvojnásobným laureátem státní ceny. Jan Zázvorka zemřel 27. května 1963 a je pochován na Letné, kterou měl rád. Byl dvakrát ženatý, z prvního manželství měl syna Jana a dceru Stellu, z druhého manželství syna Petru. ●

Text - Petr Zázvorka je syn akad. arch. Jana Zázvorky. Své dětství a mládí prožil na Letné, kterou považuje za jednu z nejpříjemnějších částí Prahy. Téměř třicet let pracoval jako redaktor a posléze jako vedoucí tiskového odboru firem Vodní stavby Praha a Základání staveb. Je členem redakce časopisu Stavebnictví, kde mimo jiné vede rubriku Osobnosti stavitelství. Svůj dlouhodobý zájem o historii stavebního odvětví promítal do stejnějmenné knihy vydané v roce 2016. Foto - Archiv autora

Holešovičtí sousedé a jejich Knihkopec

Říkají si Holešovičtí sousedé a dohromady se dali v březnu loňského roku. Aktivních členů tohoto neformálního spolku je sotva čtyřicet, příznivců však mají stovky. Za tu dobu už dokázali v dobrém slova smyslu obrátit část dolních Holešovic v parku Tusařova úplně naruby.

Text – Zuzana Šustová je editorka společenského týdeníku a milovnice Letné Ilustrace – Martin Kubát

Vše začalo tím, že si do oka padli bývalý novinář a dřívější tiskový mluvčí Svazu průmyslu Milan Mostýn a knihkupec Jakub Růžička. Ten si loni na jaře v parčíku v domečku někdejších veřejných záchodků otevřel knihkupec Knihkopec. A k tomu začal čepovat pivo Pazdrát, vařené na koleně v obci Chříč, cider a další nápoje, co k takovému modernímu podniku patří.

Holešovice si pan Růžička, majitel domku na Okoři, nevybral náhodně. Dlší dobu se rozhlížel po lokalitě, kde by uskutečnil svůj záměr – propojit zájem o knihy a čtení s kulturnou a občerstvením. „Dlouho dělám v knihkupecké branži, a tak jsem zamýšlel otevřít si takové knižní centrum s vybranými tituly pro trochu náročnější čtenáře,“ říká Jakub Růžička. Prý k životu potřebuje les a kopec, což našel za Prahou, ale Knihkopec je jeho splněný sen. A trefil se skvěle, protože Knihkopec se stal centrem a ústředním bodem zdejší komunity, místem setkávání, sprádání plánů a aktivit, kterým dal směr zakladatel spolku Holešovičtí sousedé Milan Mostýn.

„Jednou jsem se probudil, podíval se do strunu a rozholil se, že založím spolek aktivních místních sousedů a všech dalších, kteří chtějí něco dělat pro ostatní,“ vzpomíná pan Mostýn. Sám bydlí s rodinou na kraji parčíku už více než deset let a Holešovice a Letná jsou jeho srdeční záležitost. „Pocházím z Holešova na Moravě, teď žiju v Holešovicích. Někteří místní rodáci mě považují za rušivou náplavu, ale sami toho moc pro sousedy a čtvrt nedělají. Když to zjednodušíme, sedí si u svých štamtišť, klábosí o sportu a zlobí se, že je tu čím dál více cizích,“ říká Mostýn.

živnostníci, kteří mají skvělé nápady. Doba je těhotná propojováním, hledáním společného a pomocí ostatním. Část starousedlíků chodila do parčíku v Tusařově ulici již dříve, několik let tu byla vinárníčka, ale přes zimu se pronajímatele jen těžko udrželi. Radnice, které objekt v Tusařově patří, koncept spolku propojený s Knihkopcem přivítala. „Schází se tu skutečně pestrá se-stava lidí z dělnických profesí, ze sociálních služeb a nadací, živnostníci, místní osobnosti z oblasti kultury jako například výtvarník Ivo Chvátil, malíř Dominik Mareš, kreslíř Jiří Bernard, spousta muzikantů, studenti i přistěhovalci. Profese nehrájí roli. Lidé se seznamují, půjčují si věci, pomáhají si se stěhováním, mluví anglicky. Občas se přijdou pochlubit a donesou právě vydanou knihu, obraz či domácí salát, utopence a pečený buček, který se sní společně,“ popisuje vzkříšení podstaty sousedství Milan Mostýn. Nikdy dřív to tu pří tak nežilo jako teď. Občas se hraje na kyty, zpívá, předčítá a degustuje a obvykle vše organizují Milan Mostýn a Jakub Růžička.

Na akci Knižní slunovrat, která loni v létě proběhla v parčíku v režii Holešovičtí sousedů, se představilo několik nakladatelství, nechyběla výtvarná dílna a kreslárská soutěž, turnaj v kuličkách, divadlo a jiné atrakce pro děti i dospělé. Loni v září se uskutečnila další celodenní akce spolku, která se stala součástí programu Zažít město jinak. „Byla to velkolepá událost, která se lidem libila a komunální politici ji chválili, kde mohli,“ popisuje Milan Mostýn.

Plány do budoucna

Spolek se druží i s ostatními holešovičkými seskupeními, třeba s Dolními Holešovicemi a s Prazeninou. V lednu letošního roku pak jmenované spolky uspořádaly Holešovičký ples, jehož vstupenky pomáhal distribuovat

i Knihkopec a kam hojně zavítali Holešovičtí sousedé. Již předtím na Zažít město jinak umístili lidé ze spolku Dolní Holešovice v parku Tusařově svůj stánek a dětský sportovní atrakce. A na podzim tu zorganizovali dokonce lampionový průvod. Spolupracují i s dalšími místními proaktivními podniky, třeba s Vnitroblockem, Jatkami78, Centrálou či obchodem s odloženými věcmi Restart.

A jaké jsou další plány? Dál spojovat sousedy a zvát i obyvatele dalších pražských částí. „Chceme pokračovat v organizování hudebních a kulturních akcí se zaměřením na knihu a četbu. Chceme propojovat sousedy a okolí. A chceme pomáhat těm, kteří to potřebují,“ říká Milan Mostýn. Jedním z plánů spolku je uspořádat na jaře aukci, ježíž výtěžek by šel na pomoc opuštěným psům a kočkám. „Věřím, že se nás záměr podaří. Už máme příslibnou bezplatně aukční síň a moderátora, akce se nejspíš zúčastní i Marta Kubíšová, známá svým vztahem ke zvířatům,“ uvedl Holešovičák, pejskař a výtvarník Ivo Chvátil. Podobných plánů a aktivit, které Holešovičtí sousedé doposud hrádili ze svého, mají ještě mnohem více. A jak o nich a sobě chtějí dávat vědět? „Facebook je standard, ale mnoho informací si předáváme ústně či na plakátech okolo Knihkopce,“ uzavírá a na všechny akce srdečně zve zakladatel spolku Milan Mostýn. ●

Chcete se zapojit do komunitního života s Holešovičtí sousedy? Více informací najdete na FB Knihkopec či vám je rád sdělí Milan Mostýn na tel.: 739 452 816 či emailu: milan.mostyn1@seznam.cz. Anebo zajděte rovnou do Knihkopce v parku v Tusařově ulici a objevte kouzlo sousedství na vlastní kůži.

Ředitel Přírodní školy ze Strossmayerova náměstí František Tichý získal za svůj román Transport za věčnost cenu Magnesia litera v kategorii knih pro děti a mládež. Za prózu byla na Literu nominována i spisovatelka, bývalá redaktorka Hobuletu a současná autorka rubriky Ohnisko poezie Ivana Myšková. Gratulujeme.

Za chování zmateného mladíka, který se lámanou angličtinou pokoušel upoutat pozornost policie a pak na hlídku zaútočil, zjevně nemohly hipsterské ejly, ale amfetamin.

V sýpce pod Čechovým mostem bylo objeveno šest tun nečistot, hlavně tuku z kuchyní neukázněných restaurací. „Veškeré odstraňování tukových nánosů probíhalo ručně. Tuky se ze stěn odlamují a až následně jsou odsávány sacím vozem,“ informoval tiskový mluvčí Pražských vodovodů a kanalizací Tomáš Mrázek.

Hobulet získal třetí místo v soutěži Média na pomoc památkám.

Největší batolata Prahy 7! Dvoyletí Max už váží 732 kg a mladší Rudi 508 kg. Náporu na školky se ale nemusíme obávat - sloníci budou absolvovat domácí vzdělávání v pražské zoo.

Jak se zbavit překyselení organismu, vyrobit domácí tvarohový sýr nebo proměnit sex v dechberoucí milování - to vše a mnoho jiného se mohli naučit návštěvníci festivalu zdravého životního stylu Evolution.

Praha nevyhošťuje pouze ruské diplomaty - padáka už dostalo i ruské kolo spolu s horskou dráhou a dalšími starými atrakcemi Matějké. Nahradí je modernější zábavní objekty, zatímco ruské kolo skončí v Polsku. Co bude dalšího na řadě - ruská vejce?

Vypukl předvolební boj - již brzy bude mít Praha 7 svého prvního studentského starostu nebo starostku.

IPR dostał 3 miliony korun na to, aby do konce srpna vymyslel, co se bude stavet na území Bubnů-Zátor.

Správci parků vyměnili písek na všech hřištích. Připravili se tak na jarní nával batolat s bábovičkami a lopatičkami.

V rámci akce Uklidme Česko se na Sedmiče konaly 3 úklidy: společnost Mall uklízela Štvanici, tým radnice Bubny, nábřeží a letenské svahy, zatímco přátelé Stromovky vymýčili Královskou oboru.

Stromovka zažila honičku jak z amerického filmu - řidič podvlivem amfetaminu. Naštěstí se vše obešlo bez zranění.

V Holešovickém přístavu se na Vltavě objevila záhadná skvrna. Hasiči to vyřešili sorpčními hady.

V Holešovicích proběhl soubor vývojářů. V tříčlenných týmech některí z nich celý víkend bez minut spánku řešili například téma carsharingu, autonomních vozidel, elektromobility či zlepšení ovzduší ve městech.

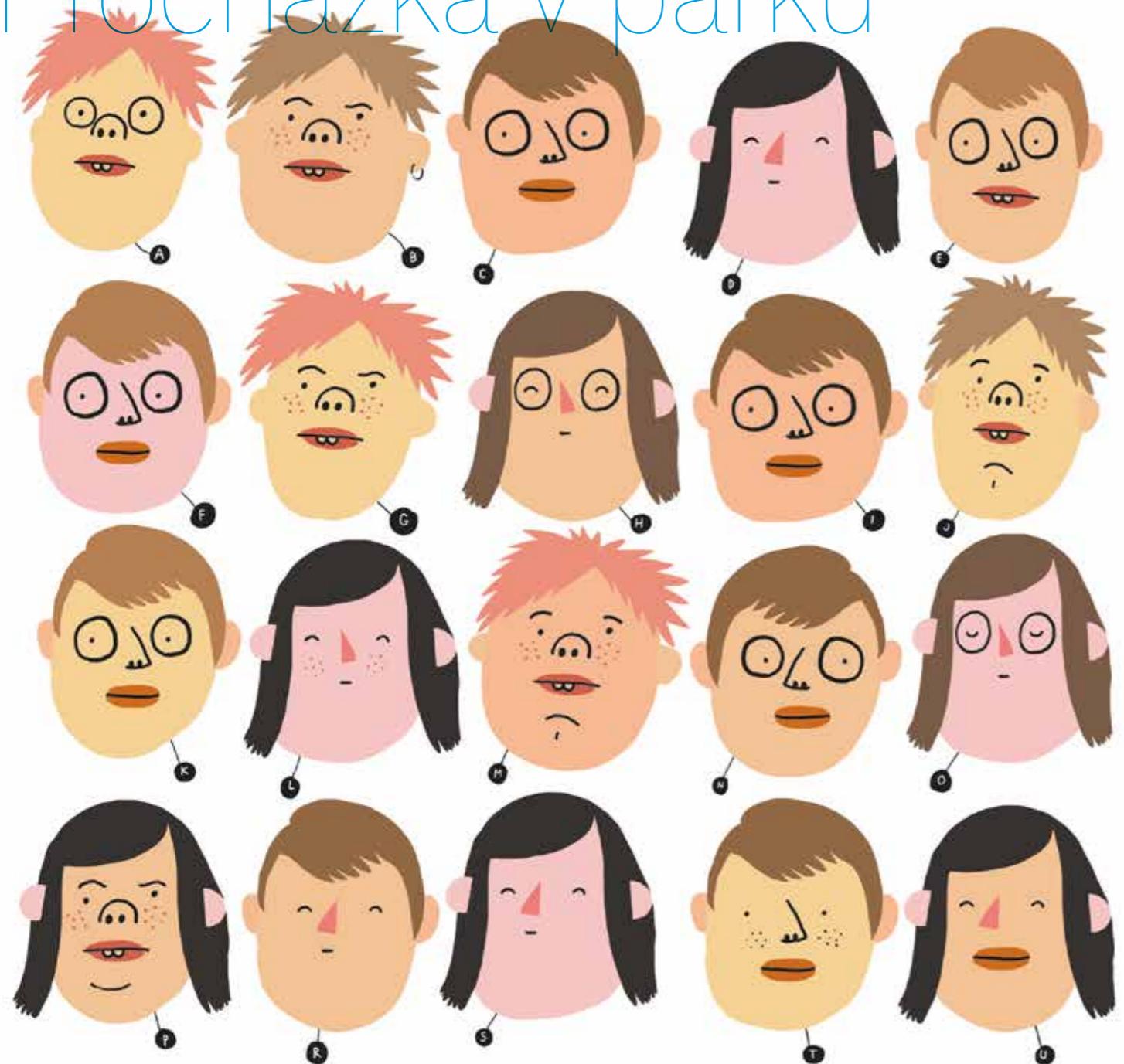
Stále nevíme, jestli je Libeňský most památkou, nebo ne. Proti negativnímu rozhodnutí ministerstva kultury se ted odvolaly Národní památkový ústav a zájmové sdružení Prázdné domy.

Fajnšmekři měli v NTM možnost zhlednout skvosty jako Kynžvartskou daguerotypii, Archiv Leoše Janáčka či Camociovu mapu Malty.

3,06 promile v krvi měl muž, který zkolaoval v tramvaji na zastávce Výstaviště. Zkolaovala i Blanka. Od otevření v roce 2015 to byl největší výpadek pražského tunelového komplexu. Doprava byla ochromena.

Abychom stihli Hobulet vytisknout, musí mít uzávěru už v polovině měsíce. Proto na této stránce mohou chybět některé zprávy, které by si zveřejnění také zasloužily.

Procházka v parku

odpověď: Šlechtova restaurace, zkráceně Šlechtovka, která se momentálně opravuje.

Ilustrace – David Böhm

Děti z mateřské školky vyrazily na procházku. Poznáte, jakou budovu v parku minuly?

Každé dítě má na obrázku jen začáteční písmeno svého jména. Dokážete uhodnout, jak by se mohlo jmenovat?

Najdete ve třídě dvě dvojčata? Poznáte kytky na obrázku?

Hobulet květen 2018

Info

Plán rekonstrukce horkovodů

Od května budou pokračovat práce na rekonstrukci horkovodů na území Prahy 7, které provádí Pražská teplárenská v souvislosti se změnou technologie vytápění. Na výkopové práce a omezení se prosím připravte v těchto ulicích a termínech: Šimáčkova, Schnirchova (květen a červen), U Smaltony, Strojnická, Dukelských hrdinů, Veletržní, Janovského, Schnirchova (červen, červenec), Šternberkova, Janovského, Heršmanová, Bubenská, Pplk. Sochora, Farského, Strossmayerovo nám., Na Ovčínách (červenec a srpen), Bubenská, Šimáčkova, Veletržní, Pplk. Sochora, Antonínská (srpen a září). Přesný rozpis naleznete na webových stránkách Prahy 7. Omlouváme se za způsobené komplikace a děkujeme za trpělivost.

Jak po zimě probudit kompost?

Materiál pořádně promíchejte a provzdušněte. Kompostér můžete přemístit a materiál do něj znovu přeházet, nebo obsah kompostéru promíchejte pomocí vidli nebo hrábu, rozrušit tak slepené vrstvy. Následně zkонтrolujte, zda je v kompostéru dostatečná vlhkost. Nejúčinnější je, když obsah kompostéru dobře promícháte se stejným množstvím čerstvé posekané trávy, která do kompostu dodá vlhkost a dusík. Po pář dnech začne materiál opět pracovat a prohřej se na 50–60 °C. Pokud tato teplota vydrží v kompostu po dobu několika dní, dojde k tzv. hygienači, která snižuje klíčivost semen plevelů a ničí chorobopodná zárodky. Pokud si nebudete vědět rady, napište do kompostovací poradny na www.kompostuj.cz, kterou provozuje spolek Ekodomov. katerina.koubova@ekodomov.cz

Velkoobjemové kontejnery

	vždy 16–20 hodin
Pplk. Sochora (proti č. 14)	7. 5. 2018
U Vody × Jankovcova	7. 5. 2018
Tusarova (před č. 52)	14. 5. 2018
U Městských domů × Poupetova	14. 5. 2018
Letohradská × U Letenského sadu	15. 5. 2018
Ortenovo nám. × U Pergamenky	15. 5. 2018
Jana Zajice × U Sparty	21. 5. 2018
Za Papírnou	21. 5. 2018
Osadní × Dělnická	22. 5. 2018
U Průhonu × Na Maninách	22. 5. 2018
Čechova × Nad Královskou oborou	28. 5. 2018
U Studánky (č. 22) × Malířská	28. 5. 2018
Šimáčkova (proti č. 8)	29. 5. 2018
Tusarova (proti č. 5)	29. 5. 2018

Do velkoobjemového kontejneru patří: starý nábytek, koberce a linolea, zrcadla, umyadla, vany a WC mísy, staré sportovní náčинí, autosklo a kovové předměty.

Do velkoobjemového kontejneru nepatří: živnostenský odpad, nebezpečný odpad (autobaterie, zářivky, barvy, rozpouštědla, motorové oleje a obaly od nich), bioodpad, stavební odpad, pneumatiky, elektrospotřebiče, televizory a PC monitory, počítače, lednice, mrazáky a sporáky.

Původní stanoviště kontejnerů U Akademie se od dubna přesouvá do ulice U Studánky. Prosíme, neodkládejte v ulici U Akademie již žádný odpad. Děkujeme!

Odpad je možné odevzdat i v sebřných dvorech a ve stabilních sběrných nebezpečných odpadů. Sběrný dvůr hl. m. Prahy, Votčárova (pod Libeňským mostem), Praha 8, tel.: 731 909 653, provozní doba: Po–Pá 8.30–17 hodin, v letním období do 18 hodin, So 8.30–15 hodin. Zde přijímají všechny druhy odpadů.

Kam s nebezpečným odpadem?

Máte doma autobaterie, vyjeté oleje, brzdové kapaliny, zbytky barev a ředitel, zářivky, chemikálie, růtuové teploměry a jiný nebezpečný odpad? Za odkládání tohoto typu odpadu mimo místa pro něj určená hrozí pokuta až 50 tisíc Kč. Nebezpečný odpad můžete zdarma odevzdat mobilnímu týmu, který pravidelně projíždí hlavním městem. Na Sedmičku zavítá na dvou trasách v časech, které uvádíme níže. Odpad ale můžete odevzdat kdekoliv v Praze, trasy a termíny naleznete zde: Jedně co potřebujete, je prokázat občankou své bydliště v Praze. Kapalné nebezpečné odpady musí být předány v pevně uzavřených nádobách. Telefon na řidiče pro případ nenalezení vozidla je 725 562 312, 725 562 318. V případě jakýchkoliv dotazů se obrátte na Magistrát hl. m. Prahy, Odbor ochrany prostředí, tel.: 236 004 457.

Trasa A	21. 7.	6. 6. a 21. 8.
U Sparty × Jana Zajice	8–8.20	15–15.20
Muzejní × Letohradská	8.30–8.50	15.30–15.50
Kostelní × Františka Křížka	9–9.20	16–16.20
Na Ovčínách	9.30–9.50	16.30–16.50
Řezáčovo nám. (stání u kontejnerů)	10–10.20	17–17.20
Šimáčkova × U Smaltony	10.30–10.50	17.30–17.50
Ovenecká × Nad Královskou oborou	11–11.20	18–18.20
Jana Zajice × Nad Královskou oborou	11.30–11.50	18.30–18.50

Trasa B	28. 8.	22. 5., 6. 6. a 6. 10.
U Vody	15–15.20	8–8.20
Ortenovo nám.	15.30–15.50	8.30–8.50
U Parního mlýna × Jankovcova	16–16.20	9–9.20
V Háji × U Průhonu	16.30–16.50	9.30–9.50
Tusarova × Na Maninách	17–17.20	10–10.20
Tusarova × Osadní	17.30–17.50	10.30–10.50
Osadní × U Průhonu	18–18.20	11–11.20
Na Maninách × U Průhonu	18.30–18.50	11.30–11.50

Maraton omezí dopravy

V neděli 6. května se poběží již 24. ročník Volkswagen maratonu Praha. Část tras vede i ulicemi Sedmičky. Uzavírka pro automobilovou dopravu se vztahuje na nábieži Edvarda Beneše od 8.30 do 15 hodin, nábieži Kpt. Jaroše, Bubenské nábieži a ulici Komunardů od 8.40 do 15.15 hodin a ulice Jankovcova a Jateční od 8.50 do 15.30 hodin. Všechny dotčené komunikace se budou otevírat postupně po proběhnutí

posledního běže, nejdpozději však do 15.30 hodin. Po celé trase závodu bude od sobotní půlnoci platit také zákaz zastavení, proto prosíme všechny řidiče, aby si včas přeparkovali. Aktuální informace o dopravních uzavírkách najdete na www.runczech.com, v mobilní aplikaci Waze. Od 30. dubna do 5. května se můžete obrátit na bezplatnou linku 800 165 102 a v den závodu na 800 100 991. Děkujeme za pochopení.

Hobulet

5/2018

Hobulet – periodický tisk územního samosprávného celku

Vydává Úřad městské části Praha 7, nábr. Kpt. Jaroše 1000, IČ: 00063754
Evidenční číslo MK ČR: E 12070, vychází 11×ročně

Šéfredaktorka Klára Janicki, hobulet@praha7.cz, 220 144 142

Redakce Anna Strnadlová, blinkalovaj@praha7.cz, 220 144 185. Uzavírka vždy do 5. dne v měsíci, nevyžádané rukopisy se nevracejí, za věcnou správnost odpovídají autori a inzerenti. **Redakční rada** PhDr. Richard Biegel, Ph.D., Ing. Jiří Štěpán, Martin Tománek, Mgr. Jaroslav Ostrčilík, Jana Jebavá, Tomáš Bartovský, Jan Svoboda, Otto Libal, Mgr. Hana Holubkovová, Klára Janicki, JUDr. František Mühlfeit, **Grafická úprava a sazba** Petr Bosák, Robert Jansa, Adam Macháček (20YY Designers) **Ilustrace na obálce** Martin Kubát **Tisk** Mafra, a. s. **Distribuce** Česká pošta, s. p. **Náklad** 30 000 výtisků **Hobulet 5/2018**, vydán 25. 4. 2018 v Praze 7.

Stránka pro cizince je realizována v rámci projektu MČ Praha 7 Podpora integrace cizinců na území MČ Praha 7 v roce 2018, který finančně podporuje Ministerstvo vnitra ČR.

PORADENSKÉ SLUŽBY PRO SENIORY, OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM NEBO PEČUJÍCÍ

KDE: Informační centrum MČ Praha 7, Milady Horákové 2

úterý	9–12 hod Senior poradna	14–16 hod Poradna pro pečující
čtvrtok	9–12 hod Senior poradna	14–16 hod Poradna ergoterapie

Senior poradna – veškeré aktivity pro seniory v Praze 7 a informace o službách na jednom místě

Poradna pro pečující – možnost individuálních konzultací pro osoby, které pečují o své blízké v důsledku nemoci, zdravotního postižení či stáří

Ergoterapeutické poradenství a hodnocení domácího prostředí – poradíme lidem se zdravotním omezením a jejich blízkým:

- jak být co nejvíce soběstační (jak zvládnout oblékání, pohyb po bytě, hygienu)
- jaké vhodné aktivity a cvičení zvolit
- vybereme s Vámi vhodné kompenzační pomůcky a probereme možnosti jejich získání
- poradíme, jak si upřísnit byt, aby se v něm dobře a bezpečně žilo (jak snížit riziko pádu, úrazu apod.)

Individuální konzultace v informačním centru, domácí návštěvy ergoterapeuta možné objednávat na tel.: 739 553 133 nebo emailu: socialnipomoc@praha7.cz.

POMŮŽEME VÁM PEČOVAT

Vrátil se vám starý rodič z nemocnice a začínáte o něj pečovat? Pečujete již delší dobu o blízkého a cítíte se vyčerpaní? Bolí vás záda? Staráte se o dítě s hendikepem?

Městská část Praha 7 ve spolupráci s Diakonií ČCE vás zve na cykly kurzů Pečuj doma.

Kurzy jsou zdarma, kapacita je omezená, registrace na michaela.lengalova@diakonie.cz, tel.: 604 283 571.

Přednost mají zájemci o celý cyklus přednášek. Více informací na webových stránkách www.praha7.cz/pecujici

Péče o seniory a osoby s hendikepem

Podpora rodinných pečujících – SO 26. 5. 10-15 hod

Jak zvládnout péči v domácím prostředí

Mezigenerační soužití – SO 2. 6. 10-15 hod

Jak zvládnout příchod nového člena do zaběhnutého pořádku rodiny

Ošetřovatelský kurz – SO 23. 6. 10-15 hod

Od výživy po hygienu, použití kompenzačních pomůcek, bazální stimulace

Praktický a nácvikový kurz – SO 8. 9. 10-15 hod

Co lze zvládnout doma a kdy je nezbytná pomoc zdravotníků či lékaře

Fyzioterapeutický kurz – SO 13. 10. 10-15 hod

Polohování a přesouvání nepohyblivého, prevence dekubitů, cvičení na lůžku

Sociálně-právní kurz – SO 20. 10. 10-15 hod

Práva či povinnosti pečujících, jak napsat žádost, námitky, odvolání

Péče o člověka s demencí – SO 3. 11. 10-15 hod

Jak se dorozumívat s člověkem s demencí a zvládat konkrétní problémové situace

Péče a doprovázení v závěru života – SO 8. 12. 10-15 hod

Paliativní léčba, speciální pomůcky, psychologická podpora

Kurzy se uskuteční v prostorách denního stacionáře Pečovatelského centra Prahy 7, Tusarova 42

Péče o dítě s hendikepem

Péče o dítě se zdravotním postižením v rodině – PÁ 12. 10. 10-15 hod

Co dělat, jak vydržet a fungovat

Mezigenerační soužití – PÁ 16. 11. 10-15 hod

Péče o dítě se zdravotním postižením a současně o své rodiče

Kurzy se uskuteční v prostorách učebny Přístavu 7, Jankovcova 8

PECUJDOMA.CZ

PRAHA

PRAHA7.CZ

inzerce

MYLIFT s.r.o. - Ověnecká 315/32, 170 00 Praha 7
Tel.: 220 570 696 - e-mail: info@mylift.cz - web: www.mylift.cz

kamenářská prodejna
Plynární 27, Praha 7
pondělí až pátek
11:30-18:30

SLEVOVÝ KUPÓN
na nákup u kamenáře
prodejně
10%

www.princezna-pampeliska.cz

Staňte se policistou.
Přidejte se k nám.

Náborový příspěvek 150 000 Kč,
po absolvování základní odborné přípravy činí služební příjem 28 490 Kč,
13 let ubytování zdarma pro mimopražské policisty,
6 týdnů dovolené
a řada dalších benefitů.

www.policie.cz/nabor

POHŘEBNÍ ÚSTAV HL. M. PRAHY

Příspěvková organizace hl. m. Prahy

Poskytuje kompletní služby v pohřebnictví na těchto adresách:

P - 8, Pobřežní 72, tel. č.: 222 861 120

P - 6, Národní Obrany 39, tel. č.: 233 340 227

P - 1, Staroměstské nám. 17, tel. č.: 224 826 455

WWW.POHrustav.cz

SPECIÁLNÍ MENU PRO MILOVNÍKY LAHODNÝCH CHUTÍ

**LETNÍ CHUTĚ A VŮNĚ
Z PYRENEJSKÉHO
POLOOSTROVA**

Dopřejte si vybrané
delikatesy a vína
z prosluněného
Španělska.
Navíc červnový
krevetový speciál!
denně 11.30 - 22.00 hodin
6. - 30. června 2018

Hotel Hoffmeister,
Ada Restaurant
Pod Bruskou 7
Praha - Malá Strana
www.hoffmeister.cz
sales@hoffmeister.cz
+420 251 017 133

Náborové centrum
Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy
Telefon: 222 211 121
Mobil: 731 195 482 (483)
E-mail: kraja.nabor@pqr.cz
Sokolovská 623/251, Praha 9
Metro (B) Vysočanská
www.policie.cz/nabor

Jan Grimm Retrospektiva

7. 4. 2018 – 30. 5. 2018

- Strahovský klášter premonstrátů - ambity
Strahovské nádvoří 1/132,
Praha 1
- Vila Winternitz
Na Cihlářce 10, Praha 5

www.strahovskyklaster.cz
www.loosovavila.cz

NEOS INVEST **KODL GALERIE** **MEDIALNOST KALOCH** **Kooperativa VIENNA INSURANCE GROUP** **HET** **deník**

VÁŠ REALITNÍ
MAKLÉŘ

MARTIN SOUČEK
SPECIALISTA NA PRAHU 7

774 948 333

www.msoucek.cz

Půdní byt Praha 7 – Letná
160 m², tichý, slunný
vyměním za menší +
doplatek. Ne RK.
sms: 728 275 495

Sborový zpěv

Radost Praha /
Pueri gaudentes
7. června 2018 (čtvrttek)
13.00–18.00 hodin

ZÁPIS ŽÁKŮ:

Hudební a výtvarný obor

hudební nástroje a sólový zpěv
4.–6. června 2018
(pondělí–středa)
13.00–18.00 hodin

Literárně- -dramatický obor

5. června 2018 (úterý)
13.00–18.00 hodin

Taneční obor

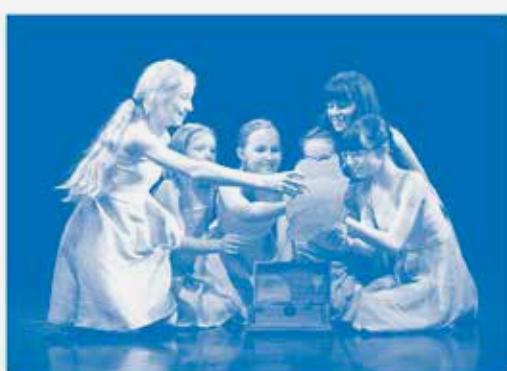
5. června 2018 (úterý)
13.00–18.00 hodin

www.zuss.cz

tel. 220 875 863 / e-mail: info@zuss.cz

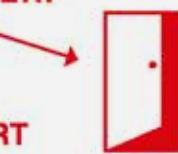
Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z

Základní umělecká škola,
Praha 7, Šimáčkova 16

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

21.–23. května 2018
vždy 15.00–19.00 hodin

SLAVNOSTNÍ KONCERT

24. května 2018 / 18.00 hodin
Sál Martinů HAMU / Lichtenštejnský palác
Malostranské nám. 13, Praha 1

Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z

Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Š